

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה מן המניין, מס' 32

מיום ראשון, ז' באב תשע"א, 7.8.2011

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 32 מישיבת המועצה מן המניין, אשר התקיימה

ביום ראשון, ז' באב תשע"א, 7.8.2011, בשעה 19:30

משתתפים:

ראש העירייה	מר יצחק רוכברגר -
סגן ראש העיר	מר שרגא קירשנר -
חבר מועצה	מר גיא קלנר -
חבר מועצה	מר טל עזגד -
חבר מועצה	מר אורן ברעוז -
חבר מועצה	מר רפאל בראל -
חבר מועצה	מר עידן למדן -
חבר מועצה	ד"ר יונה ברגור -
חבר מועצה	מר אבירם גרובר -
חבר מועצה	מר יעקב קורצקי -
חבר מועצה	מר חיים חשטא -
חבר מועצה	מר משה אורי לוי -

חסרים:

סגנית ומ"מ ראש העיר	גב' שירה אבין -
חברת מועצה	גב' שירלי ברנדס -
חבר מועצה	מר שמואל גריידי -

נוכחים:

מ"מ מנכ"ל	גב' פרח מלך -
גזבר העירייה	מר גיל גורדון -
סגן מהנדס העירייה	אדר' ולדימיר לוי -
מנהלת אגף החינוך	גב' מיכל מנקס -

על סדר היום:

1. עדכון תקציב רגיל ותקציב פיתוח לשנת 2011.
2. אישור להקמת ועדת יועצים כוועדה חדשה מקצועית לחברים: פרח מלך מ"מ מנכ"ל, מיכה בלום יועץ משפטי, גיל גורדון גזבר, שירה אבין מ"מ ראש העירייה.
3. אישור פרח מלך ליו"ר ועדת הקצאות.
4. אישור פרח מלך ליו"ר ועדת תמיכות.
5. אישור מליאה לפקח פרנק ג'ונסטון מס' תג 94 ת.ז. 332324920.
6. אישור הסכם זכויות העירייה בקרקע של שיכון המועצה (חניה בית הספר אלון ברחוב יבנה) לחברת גינדי אחזקות.
7. שונות.

תוספת לסדר היום:

- * שאילתה של חבר המועצה אבי גרובר, בנושא: עלות יול"א תשע"ב.

מר יצחק רוכברגר: חברים, ערב טוב, אני מתכבד לפתוח את ישיבת מליאת מועצת העיר שמן המניין שמספרה 32. טרם שאפתח בסדר היום, רק הודעה. אחיה של שירה נפטר הלילה, מחר הלוויה בשעה 13:00 בבית העלמין של רמות השבים.

גב' פרח מלך: אוטובוס מהעירייה ב-12:00.

מר יצחק רוכברגר: בטרם נתחיל את סדר היום, שאילתה, אבי גרובר. בבקשה.

מר אבי גרובר: לפני השאילתה, לפי סעיף 30 לפקודת העיריות, חבר מועצה שחושב שנושא לא נכלל בסדר היום שלא כדין יכול לבקש שהמועצה תכריע בדבר. אני הגשתי הצעה לסדר בנושא של דירות קטנות ברמת השרון. ההצעה הזו דיברה על נושא שכל פרויקט של מעל 3 קומות או מעל 10 יחידות דיור, 20% מהיחידות בו יהיו-

מר יצחק רוכברגר: אתה לא מתכוון להציג לי עכשיו את כל ההצעה הזאת. הבנתי, אני אענה לך.

מר אבי גרובר: אני מבקש לדעת למה זה לא הונח על סדר היום.

מר יצחק רוכברגר: אני אגיד לך למה זה לא עלה. תשים לב לזה שאני הערתי לך לא פעם אחת, שכל נושא שאתה או חבר אחר יבקש להעלות, אני תמיד אעלה אותו אלא אם הוא פופוליסטי ברמה שהוא נדון קודם כל בעיתונות, נדון ברחוב ולאחר מכן תובא למליאת המועצה בדרך של הצגה כזאת או אחרת.

מר אבי גרובר: לפי מה? לפי איזה חוק זה? לפי מה הקביעה הזאת?

מר יצחק רוכברגר: עכשיו אני עונה לך. לפי החוק שלי, לפי האמירה שלי. אני עוד מעט אתייחס לזה, אני מתייחס לעניין של ההצעה הפופוליסטית שלך ושל שני חברים מהרצליה ומכפר סבא, שנדונה בטרם ביקשת את הדיון, נדונה בעיתונות, את הפופולזים שלך שאתה עושה מול החברים באוהל המחאה כאן ברמת השרון, שאני רוצה לומר משפט אחד על זה, והם נמצאים פה. אני כראש רשות עם אוריינטציה חברתית, ואתה שמעת את האמירות שלי, ביקשתי לעשות הכל שלא לערב פוליטיקה במאבק, באוריינטציה החברתית הכל כך צודקת והכל כך מכובדת שתושבים מרמת השרון עושים כאן בשדרה. והם מקבלים ממני כראש רשות ומהעירייה את כל התמיכה, את כל הלוגיסטיקה כמה שרק אפשר, כדי שהם באמת יביעו וסוף-סוף העמדה ודעת הקהל תשמע שגם ברמת השרון יש מעמד ביניים, ויש מעמד ביניים ברמת השרון, ואני לא מתבייש לומר את זה.

מר אבי גרובר: ולי אסור להיות שם?

מר יצחק רוכברגר: אני אמרתי שאסור לך להיות שם?

מר אבי גרובר: זה מה שאתה אומר.

מר יצחק רוכברגר: אתה שמעת שאסור לך להיות שם?

מר אבי גרובר: אמרת לי עכשיו.

מר יצחק רוכברגר: אתה שמעת שאמרתי שאסור לך להיות שם? אתה, עם כל הכבוד, מתכוון לעשות דיונים פופוליסטיים, בשעה שאתה, סליחה שאני אומר עכשיו מילה שהיא בוטה כלפיך, ואני לא רציתי לומר אותה ונמנעתי מלומר אותה. הצביעות הבלתי נסבלת שלך והצביעות, אתה יודע מה, השיטתית שלך, בעניין הזה אני מדבר עכשיו, החוסר הגינות שלך כלפי עצמך

וכלפי הציבור, בלהכשיל כל תוכנית כמעט שבאה לקדם בנייה ולפנות מתחמים שאינם ראויים למגורי אדם, שנמצאים היום בשכונת מורשה, משנות ה-50 וה-60, שבושה וחרפה שאנשים גרים שם, ואני מביא לפתח אותם ואני מביא לבנות שם, ואתה מדבר איתי פה במליאה: 'בשם תומכיי וחבריי', אתה אומר לי, 'אני לא יכול לאשר את זה'. למה? כי חברי סיעת בית, שגרים ליד השכונה שם לא רוצים לבנות שם ולא רוצים לפתח.

מר אבי גרובר: זה נאמר?

מר יצחק רוכברגר: אתה אמרת את זה.

מר אבי גרובר: זה נאמר? זה לא נאמר וזה לא נכון. זה פשוט שקר.

מר יצחק רוכברגר: שאלתי אותך, ויש גם מילים שלי בפרוטוקול.

מר אבי גרובר: הוצגו פה 5 תוכניות של פינוי בינוי-

מר יצחק רוכברגר: שמעתי. לא אישרת אחת.

מר אבי גרובר: לא נכון.

מר יצחק רוכברגר: מבחינתך שביוספטל ימותו אנשים.

מר אבי גרובר: אני אמרתי את זה?

מר יצחק רוכברגר: כי אתה באת תמיד עם טענה אחת.

מר אבי גרובר: תיזהר.

מר יצחק רוכברגר: סליחה רגע, באת תמיד עם טענה אחת.

מר אבי גרובר: שימותו אנשים?

מר יצחק רוכברגר: יש בעיות של כבישים ובעיות תחבורה. וגם את זה אני פותר. זה מרגיז אותי.

מר אבי גרובר: אתה לא פותר, אתה לא מתייחס אליי בכלל.

מר יצחק רוכברגר: אני אסביר לך למה זה מרגיז אותי.

מר אבי גרובר: אתה לא פותר אותן בכלל.

מר אורי לוי: אתה חושב שזה מעניין את כולנו? מספיק.

מר יצחק רוכברגר: זה מרגיז אותי בגלל דבר אחד.

מר חיים חשטא: למה? זה טוב שישמעו את האמת.

מר אורי לוי: אז אני הולך.

מר יצחק רוכברגר: אתה הולך? ביי. הוא העלה את זה, לא אני.

מר חיים חשטא: זה טוב שישמעו את האמת, מה הוא עושה. מה יש?

מר יצחק רוכברגר: אני רוצה לגמור את זה. סליחה, אורי, לא מתאים לך. ביי.

מר אבי גרובר: הוא לא מדבר על המאבק, הוא מדבר עליי.

מר יצחק רוכברגר: תקשיב לי טוב. למה אני מתרגז? אני מתרגז כי

אתה לא תעשה על גבם של תושבים, תקשיב טוב מה אני אומר לך, או על גבו של איזה נייר בעיתון, פוליטיקה ברמה הכי זולה. אני נולדתי בשכונה הזאת.

אני נולדתי בשכונה וגם ברמת השרון, ואני לא אשאר ראש עיר ל-100 שנה.

אני חושב על פתרונות, וחייב למצוא פתרונות, אבל לצערי תמיד אתה נמצא

בצד, עושה את הכל להצביע נגד, אחר כך אתה בא, מגלגל עיניים לתקרה.

מר אבי גרובר: אני לא מצביע נגד.

מר יצחק רוכברגר: תיכף תשמע הצעות שלא במסגרת ההצעות הפופוליסטיות שלך, שאני מבקש לשתף את חברי המועצה במציאת פתרונות. ותודה לאל שעבר החוק הזה ואנחנו נמצא את הפתרונות. לכן אני לא העליתי את הנושא הזה על סדר היום, כיוון שזאת פוליטיקה בגרוש, ואני בפוליטיקה בגרוש לא משחק. עכשיו אתה, נכון, שפקודת העיריות מחייבת אותי כראש רשות שמנהל את הישיבה להעלות הצעה לסדר, כי ככה זה צריך להיות. לא רוצה להעלות אותה. תתלונן עליי בפני ועדה מחוזית, מקסימום שהם יבואו לפה, ינהלו את הישיבה הזאת במקומי. אני לא מעלה אותה. אני אמרתי את זה למנהלת המחוז, אמרתי לה חד משמעית – בכל מקום שאתה תנהל דיון בעיתונות לפני שתנהל דיון פה במליאה לא יתקיים דיון. שיעשו מה שהם רוצים. אני אביא פתרונות.

מר אבי גרובר: ברמת השרון לאופוזיציה אסור לדבר עם העיתונות, נכון?

מר יצחק רוכברגר: מותר לדבר.

מר אבי גרובר: יש עוד מקומות כאלה בעולם.

מר יצחק רוכברגר: תראה, כנראה שאני ואתה, יש בינינו בעיה, שאתה לא מבין אותי ואני לא מבין אותך. אני רוצה לסיים את הפרק הזה. אני לא אסתום לך את הפה.

מר אבי גרובר: אני בכלל לא פניתי לעיתונות, מי שפנה לעיתונות זה ירון עולמי, אבל זה לא העניין פה בכלל. יש פה הצעה שהיא טובה וראויה ואתה, רק בגלל שאני הגשתי אותה, לא מעלה אותה.

מר יצחק רוכברגר: לא.

מר אבי גרובר: חד משמעית כן. ואני אגיד לך משהו, שהיא לא פופוליסטית, כי היא עולה בקנה אחד עם המלצות חוזר מנכ"ל משרד הפנים. זה בדיוק הדברים, רק שברמת השרון הם לא מיושמים. אז אני הגשתי הצעה מסודרת, מפורטת.

מר יצחק רוכברגר: תודה רבה, לשאילתה.

מר אבי גרובר: רגע, צריכים להעלות את זה להצבעה, צריכים להוריד את זה מסדר היום.

מר יצחק רוכברגר: אני בכלל לא העליתי את זה בסדר היום, אני לכן גם לא מוריד את זה.

מר אבי גרובר: אבל זה מה שאומר החוק.

מר יצחק רוכברגר: תתלונן עליי. אתה מוזמן לומר את השאילתה שלך. ואני לא סותם לך את הפה, בבקשה.

* שאילתה של חבר המועצה אבי גרובר, בנושא: עלות יול"א תשע"ב.

מר אבי גרובר: קודם כל, תודה שהעלית את השאילתה שלי. אני מוקיר את זה מאוד. השאילתה שלי מדברת על הנושא של גני היול"א, שזה נושא נוסף שעלה במסגרת המאבק הזה, וזה כל ההוצאות והעלויות שחלות על מעמד הביניים בחיי היומיום. העלות של היול"א יוצאת בשנה סדר גודל של

13,000 ₪ לילד אחד. אם אנחנו מוסיפים, אני לא מדבר על גן חובה, אלא על הגנים האחרים, שזה סדר גודל, אני מבין, של 700 ומשהו, 800 ₪ לחודש, מה שאנחנו משלמים למשרד החינוך זה סדר גודל של עוד 10,000 ₪, זה יוצא ביחד 23,000 ₪ פחות או יותר. אם יש שני ילדים זה יכול להגיע לסדרי גודל של 40,000 ₪, שזאת עלות מאוד גבוהה. זה לפני שאנחנו בכלל מתחילים, אם יש חוגים ודברים אחרים. אני חושב שמתוך התקציב של העירייה, שעומד על סדר גודל של 320 מיליון ₪, יש מקום לשקול השתתפות של העירייה בעלויות, בהוצאות של היול"א, שכיום העירייה עצמה לא משתתפת בהוצאות של היול"א, כל העלויות של היול"א ממומנות ע"י ההורים בתוך העמותה של היול"א. אז השאילתה שלי מבקשת: לקבל את המספרים. ביקשתי לקבל את מספרי הילדים, אבל זה אני מבין שיש, קראתי את זה באתר, אז את המספרים של הילדים ראיתי. שאלתי מה סך התקציב הכולל של היול"א, האם יש ליול"א הכנסות נוספות מעבר לתשלומים שגובים מההורים, פירוט ההוצאות של היול"א, ואם אתם בוחנים הוזלה של אפשרות להשתתף בהוצאות של היול"א או הוזלה של היול"א.

מר יצחק רוכברגר: תראה, השאילתה במקום. אנחנו גם דיברנו על זה במקרה עם חלק מהתושבים, אני גם מדבר עם תושבים בכלל ואני גם ער לזה לא מהיום. יול"א ככלל, שיהיה ברור מה זה יול"א, יול"א מנוהלת ע"י עמותת הורים, מופעלת באמצעות המתנ"ס. עיריית רמת השרון מעמידה לרשות ההורים והמתנ"ס את המתקנים שלנו, קרי – גני הילדים בעיקר, ללא עלות. ללא תקורות של חשמל, לא מים, לא שום דבר. בזמנו, לפני מספר שנים, טרם השינוי שנעשה, הגננות של גני הילדים, שחלקם היה גם יול"א, לא גדול, סירבו לעבוד יום לימודים ארוך כי התגמול שהן היו אמורות לקבל לא סיפק אותן והן לא רצו לעבוד יותר. לכן נעשה שינוי, והיום המערך עובד על בסיס של הורים מול המתנ"ס. זה לא אומר שאני, כמי שעומד מהצד, אבל אני עומד

בראש המערכת, צריך להסכים למחירים גבוהים ומופקעים. ושמעתי כאן את החברים שדיברו, נדמה לי, איפה היא? רוני, היא לא פה. רוני העירה לי דווקא את זה ואמרה לי: 'תדע שהמחירים הם מאוד גבוהים ומה אפשר לעשות בדבר הזה', ואני חושב שבאמת לא דברי אלוהים חיים מה שנקבע שם, וגם אמרו לי יותר מזה, שבמקומות אחרים, באזורים מסוימים המחירים הם שונים.

קיבלתי את תשובת רשת המתנ"סים מגוונים לעניין הזה, שכמדי שנה השכר נקבע בדיונים משותפים של ההנהלה. מודה ומתוודה, לא מקובלת עליי התשובה הזאת. אני אדרש בימים הקרובים לפגישה, פשוט רציתי לשבת עם שירה כבר, אבל אח שלה נפטר היום, ואני אדרש לשבת איתם. אני ביקשתי לזמן גם את ההורים אליי, את ההנהלה של יול"א אליי, על מנת לבדוק את מערך המחירים ככל שנדרש. אתה, את הנתונים האלה, אתה יכול לקבל אותם מהם, אבל אני גם לא חושש מזה, אני רק אומר שהבסיס המרכזי הוא שנראה לי שהמחירים גבוהים. אני יכול לומר, וזו ההזדמנות שלי לענות גם, אני ביקשתי לבדוק מה קורה, הרי יש לנו גם בעיה ותחרות מאוד עם גני ילדים של עד גיל 3, בתוך עמנו אנחנו חיים, בתוך היישוב שלנו, והמחירים הם גבוהים. המחירים של גן ילדים הוא משהו כמו 3,000-3,500 ₪. זה קשה, זה לא פשוט הדבר הזה. אני אמרתי לא פעם אחת, אנחנו בזמנו נאבקנו, אני הובלתי את המאבק עם הנושא של המים וכל המהלך הזה וכו', ואני בהחלט חושב שעיריית רמת השרון יכולה כאן להרים את הכפפה ולנסות כאן לסייע להורים צעירים על מנת שיוכלו ההורים לצאת לעבודה ולממן את המשפחה ולשלם פחות. ואני בהזדמנות הזאת רוצה לומר, ודיברתי על זה עם שרגא, עם עידן ועם עוד כמה חברים, מי שיצא לו לדבר איתי בימים האחרונים, וזו הזדמנות שאני אענה לך גם על דבר נוסף, שהוא גם לכם, חברים, וגם לאחרים שלא נמצאים פה. אני אזמן את חברי המועצה אליי ממש בימים האלה, וכל אחד

מכם יקבל מפה עם שטחים חומים. שטחים חומים הם שטחים ציבוריים שבהם ניתן לבנות דיור בר השגה לתושבי רמת השרון. תקשיבו טוב מה אני אומר. אנחנו ביחד, לא אני לבד, לא דני, לא משה, לא אבי. אנחנו כולנו ביחד נשב על המפות, נראה איפה ניתן לעשות, יש מקומות שאי אפשר, אבל איפה שכן אפשר נביא את זה אחר כך לדיון פנימי אצלנו ואנחנו נקדם תהליך של דיור בר השגה. אפשר לעשות בתהליכים קצרים, בתהליכים לפי מה שאני למדתי וראיתי, בתהליכים של בין 6 לקצת יותר, להוביל דיור בר השגה גם לסטודנטים, ואני בודק גם את האפשרות לצעירי רמת השרון.

מר אבי גרובר: זה מופיע בתוכנית שלי.

מר יצחק רוכברגר: רגע, דקה. גם שמעת את הדברים שלי, שאני גם אמרתי. זה לא סוד. אבל יפה מאוד, תיתן יד. לכן, אנחנו נחפש את כל השטחים החומים. בדיוק, עידן, דיברת קודם לגבי השטחים שעשינו עכשיו, שהצבענו על השטחים במורשה. אותו דבר, לא רק, יש לנו מלא שטחים, אנחנו נבדוק את כל ההיבטים של ניווד זכויות, איפה אפשר לעגן זכויות, איפה אפשר הכל. אני מקווה שנהיה אנשי בשורות. יש לנו בעיה, אני שם את הדברים, יש לנו בעיה פה ברמת השרון, אנחנו נפתור את הבעיה הזאת. אז קודם כל אני רוצה לפתור את הבעיה, אני אגיש תוכנית לעירייה, מסודרת, אנחנו עובדים על זה. עד שנגיש את התוכנית אני בינתיים, או במקביל, אנחנו נשב כולנו ביחד, כל מי שירצה, הכל פותח, נחפש את השטחים על מנת לייצר דיור בר השגה.

מר אבי גרובר: רגע, נושא היול"א, רק לסגור את זה.

מר יצחק רוכברגר: בנושא יול"א, אמרתי, אני מזמן ישיבה עוד לפני פתיחת שנת הלימודים, על מנת לראות את ההיבטים, ובכל מקרה, פה שכחת

לומר, אני מנסה אפילו לייצר, אני בודק את זה, זה עוד לא סופי אבל אני בודק את זה, לייצר גן שיהיה כמו מקבילה של מעון, שעיריית רמת השרון לוקחת את זה על עצמה מתוך מטרה שהמחירים יהיו מחירים טובים. אני מפתיע אותך, אני יודע.

מר אבי גרובר: לא מתחת לגיל 3.

מר יצחק רוכברגר: כן. אני בודק את המחירים.

מר גיא קלנר: זה כפתרון לנושא הגנים הפרטיים.

מר יצחק רוכברגר: כאיזשהו פתרון לנושא, הוא לא פתרון מוחלט.

מר אבי גרובר: זה עושה יותר היצע.

מר יצחק רוכברגר: אני אתן לגבי נתונים שאני אקבל, אני אנסה לדחוף את זה ואני אנסה גם להוריד את המחירים ככל שאפשר. אין לי כרגע נתון מדויק, יש פה תשובה ערטילאית, היא לא סוחפת. היא לא תשובה מסודרת, היא תשובה כללית שהם נתנו לי.

מר יעקב קורצקי: אמרת 6 חודשים.

מר יצחק רוכברגר: אני מקווה מאוד, כפי שאני מתכנן את הדברים, כפי שאני רואה אותם, בתהליכים של 6-7 חודשים אפשר להתחיל להאיץ קדימה. אני מקווה מאוד. גנים ייקח שנה. בניית גנים?

???: לא גנים לבנייה.

מר יצחק רוכברגר: אמרתי שאני מקווה שעד לפני תחילת שנת הלימודים. אני בודק את זה. הנושא הבא. עידן, רצית להעלות משהו או שאתה לא מעלה את זה? כי אני מציג את זה אני אחר כך.

מר עידן למדן: אני אעלה אותו במסגרת הנושא של התקציב.

מר יצחק רוכברגר: בסדר גמור. אני מבקש לפני עדכון התקציב, לעבור כמה סעיפים.

2. אישור להקמת ועדת יועצים כוועדה חדשה מקצועית לחברים: פרח מלך מ"מ מנכ"ל, מיכה בלום יועץ משפטי, גיל גורדון גזבר, שירה אבין מ"מ ראש העירייה.

מר יצחק רוכברגר: אני מבקש לאשר הקמת ועדת יועצים כוועדה חדשה. זאת ועדה מקצועית, ואני אסביר גם מה זה. אנחנו נדרשים לכל מיני יועצים – יועצי תכנון, יועצי הנדסה, יועצים בכל מיני תחומים, על מנת שלא יהיה מצב שיתקבלו כאן יועצים, כל אחד לפי גישתו ושיטתו. אנחנו רוצים להסדיר את זה בצורה יותר מבוקרת, שכל דבר יהיה מסודר. הוועדה המקצועית היא פרח מלך כמ"מ המנכ"ל, מיכה בלום יועץ משפטי, גיל גורדון גזבר העירייה, שירה מ"מ ראש העירייה. הליך טכני, פשוט עושה סדר כדי שלא כל אחד יוכל לקחת איזה יועץ שהוא רוצה.

מר טל עזגד: פעם הבאה תגיד בחירת יועצים, אז כולנו נבין. כל אחד שאל את השני מה זה.

מר יצחק רוכברגר: בסדר, אז הסברתי. מי בעד? מי נגד? אין נגד.
תודה, פה אחד.

החלטה מספר 190: הוחלט לאשר פה אחד להקים ועדת יועצים כוועדה חדשה מקצועית לחברים: פרח מלך מ"מ מנכ"ל, מיכה בלום יועץ משפטי, גיל גורדון גזבר, שירה אבין מ"מ ראש העירייה.

3. אישור פרח מלך ליו"ר ועדת הקצאות.

מר יצחק רוכברגר: אני מבקש לאשר את פרח כמ"מ מנכ"ל ליו"ר ועדת הקצאות.

מר אבי גרובר: זה הכל תפקידים של מנכ"ל, נכון?

מר יצחק רוכברגר: כן.

מר אבי גרובר: היא אישה מאוד עסוקה, רציתי לשאול כמה עוזרים יש לה.

מר רפאל בראל: לפי המכתב שלך, אתה יודע, אלבר קאמי אמר שלכנות את הדברים שלא בשמם הנכון מוסיף לצרות העולם.

מר אבי גרובר: תסביר לי אחר כך.

מר רפאל בראל: קשה לי שאתה כותב 'פרח מלך עוזרת ראש העירייה'. היא מ"מ של מנכ"ל העירייה.

מר אבי גרובר: יש לה הרבה מאוד פונקציות.

מר עידן למדן: תלוי באיזה כובע פונים אליה.

מר יצחק רוכברגר: אני מבקש לאשר את פרח מלך ליו"ר ועדת הקצאות כמ"מ מנכ"ל. מי בעד? תודה, פה אחד.

החלטה מספר 191: הוחלט לאשר פה אחד את מינוי פרח מלך כיו"ר ועדת הקצאות.

4. אישור פרח מלך ליו"ר ועדת תמיכות.

מר יצחק רוכברגר: אני מבקש לאשר את פרח מלך ליו"ר ועדת תמיכות, גם כן כמ"מ מנכ"ל. פה אחד.

החלטה מספר 192: הוחלט לאשר פה אחד את מינוי פרח מלך כיו"ר ועדת תמיכות.

5. אישור מליאה לפקח פרנק ג'ונסטון מס' תג 94 ת.ז. 332324920.

מר יצחק רוכברגר: אני מבקש לאשר את הפקח פרנק ג'ונסטון-

מר אבי גרובר: פקח למה הוא?

מר יצחק רוכברגר: אני אסביר מי זה. זה פקח עירוני, עולה חדש, שעשה עלייה לבד לישראל, גר ברמת השרון. בחורצ'יק שאנחנו, אני גם מאמץ אותו, לוחם מרינס לשעבר, שנמצא כאן גם כפקח עירוני וגם כשיטור משולב. בחורצ'יק חמד, לבד במדינת ישראל, עשה עלייה, בן 30, למרות שהיה במרינס התגייס לצבא כאן, גר בשכונת יוספטל, צריך לקבל סמכות בתוקף תפקידו. אני מבקש לאשר אותו. עבר מכרז גם. תודה, פה אחד.

<p><u>החלטה מספר 193:</u> הוחלט לאשר פה אחד הענקת סמכויות פקח עירוני לפקח פרנק ג'ונסטון, מס' תג 94, ת.ז. 332324920.</p>
--

ד"ר יונה ברגור: אפשר לשאול שאלה, למרות שכבר הצבעתי בעד?

אולי תסביר את המינוי של פרח למ"מ מנכ"ל? המנכ"ל גמר את תפקידו?

מר יצחק רוכברגר: לא, מנכ"ל העירייה נמצא כרגע בחופשה, חופשתו מסתיימת משהו כמו סוף חודש אוגוסט. עד אשר יוחלט מה קורה, אם הוא ממשיך או לא ממשיך-

ד"ר יונה ברגור: זאת אומרת, המינוי הוא עד סוף אוגוסט.

מר יצחק רוכברגר: של פרח?

ד"ר יונה ברגור: כן.

מר יצחק רוכברגר: כרגע, כל עוד הוא לא בתפקיד המנכ"ל, לא נמצא פה כמנכ"ל, כרגע פרח היא-

מר אבי גרובר: בעניין פקחים, אנחנו דיברנו על זה בישיבה, מה עם נושא של פקחים, נושא אכיפה בבנייה וכל הנושא הזה?

מר יצחק רוכברגר: דיברנו.

מר אבי גרובר: למה, למשל, פרנק לא יכול להיות גם ב-

גב' פרח מלך: זה לא אסמכה של פיקוח בנייה.

מר יצחק רוכברגר: יש הבדל בין פיקוח עירוני לפיקוח על בנייה. פיקוח על בנייה צריך להיות מישהו שמבין בבנייה, אתה לא יכול לקחת סתם.

מר אבי גרובר: אפשר להכשיר אותו.

מר טל עזגד: זה לא רלוונטי עכשיו.

6. אישור הסכם זכויות העירייה בקרקע של שיכון המועצה (חניה בית הספר אלון ברחוב יבנה) לחברת גינדי אחזקות.

מר יצחק רוכברגר: אני מבקש לאשר את הסכם זכויות העירייה בקרקע של שיכון המועצה, החניה ובית הספר אלון ברח' יבנה, לגינדי אחזקות. אנחנו חתמנו, למעשה אישרנו את ההסכם בגין המכרז, את כל הפרמטרים, זה עבר

למשרד הפנים. משרד הפנים ביקש שאנחנו נאשר את ההסכם למול החברה הזוכה. זה אותו דבר, בלי שינוי, בלי שום דבר. יש כאן, זה מצורף, אין שום שינוי בכל התהליך. מי בעד?

מר אבי גרובר: מתי הוא משלם?

ד"ר יונה ברגור: מה אנחנו צריכים לאשר?

מר יצחק רוכברגר: את ההסכם, רק למול הזוכה. אישרנו כבר את ההסכם, אישרנו את המכירה, אנחנו רק מול הזוכה, זכה מישהו בוועדת מכרזים אושר, עכשיו אנחנו רק מולו. שההסכם יהיה מולו, זה מה שביקש משרד הפנים, זה מה שאני מביא, מה אני אעשה?

מר אבי גרובר: מתי רואים ממנו את הכסף?

גיל גורדון: היתה מכירה.

מר יצחק רוכברגר: מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 194: הוחלט לאשר פה אחד הסכם זכויות העירייה בקרקע של שיכון המועצה (חניה בית הספר אלון ברחוב יבנה) לחברת גינדי אחזקות.

1. עדכון תקציב רגיל ותקציב פיתוח לשנת 2011.

מר יצחק רוכברגר: הנושא הבא הוא עדכון תקציב רגיל ותקציב פיתוח לשנת 2011.

מר גיל גורדון: בוועדת הכספים קיימנו דיון על נושא עדכון התקציב והעלינו 4 נושאים. נושא אחד זה עדכון התקציב השוטף, נושא שני זה עדכון תקציב הפיתוח, נושא שלישי זה אישור תוספת בנייה לבית ספר נווה גן והגדלת ההסכם ב-13%, ונושא רביעי שדיברנו זה היה נושא של התמיכות העקיפות. אני אתחיל מהקל אל הכבד. בנושא של התמיכות העקיפות, לאחר דיון ראשוני הגענו למסקנה שאנחנו מעדיפים שנעשה עבודה ע"י בעלי המקצוע בעיר ולא לאשר את זה אן-בלוק. דהיינו, להכשיר את כל התמיכות העקיפות כתמיכות ישירות. כך שהחלטנו להחזיר את זה לבעלי המקצוע פה, לעשות איזשהו מיון לגבי איזה עמותות ויותר לפרטים, ולאחר מכן נחזיר את זה לדיון ולאישור לוועדת הכספים.

לגבי הנושא של תוספת 13%, הגדלה של ההסכם של בית ספר נווה גן, בגלל ההגדלה של הספרייה הקהילתית-

מר יצחק רוכברגר: אני מבקש משרגא, סגן ראש העיר, למלא את מקומי מספר דקות, אני נכנס לשיחת טלפון דחופה.

מר גיל גורדון: שרגא, השאלה אם אתה רוצה, זה דבר פשוט, לעשות על זה הצבעה, לגמור את הנושא הזה ונעבור לתקציב?

מר שרגא קירשנר: נושא של הגדלת ההסכם לא הסברת, התחלת להסביר ולא הסברת מה זה. איך אני יכול לענות לך?

מר גיל גורדון: ולדי, אתה רוצה לתת את הפרטים?

אדר' ולדימיר לוינ: היה לנו מכרז להקמת בית ספר בנווה גן. במהלך הבנייה, בשינויים של תוכניות ובכל מיני שינויים שנוספו, היתה לנו תוספת 25%. אחרי שחווה היה חתום עם הקבלן, מפעל הפיס אישר לנו עוד הגדלה, ספרייה מ-60 מטר ל-190 מטר, ונתן לזה עוד 1,095,000 ₪. שזה בעצם תוספת עוד של 13%. אז אנחנו מבקשים להוסיף את ה-13% ל-25%, כסף אנחנו מקבלים ממפעל הפיס.

מר שרגא קירשנר: ה-13% האלה זה כסף ממפעל הפיס.

אדר' ולדימיר לוינ: ממפעל הפיס, כן.

מר גיל גורדון: ולא תוקצב מראש.

אדר' ולדימיר לוינ: וזה היה אחרי החווה שכבר נחתם עם הקבלן.

גב' מיכל מנקס: חשוב לציין ששינוי הגודל של הספרייה הוא בכדי שתהיה ספרייה קהילתית, לא רק של בית הספר. לכן היה צורך להגדיל.

מר עידן למדן: זה במסגרת החוקי ההגדלה?

אדר' ולדימיר לוינ: כן. עד 50%.

מר עידן למדן: עד 50% מכרז?

מר אבי גרובר: 13% זה בוועדת מכרזים בכלל.

מר גיל גורדון: לא, עברנו כבר 25%.

ד"ר יונה ברגור: לאור ההערה של מיכל, הספרייה השכונתית הזו תהיה תחת רשת הספריות של רמת השרון?

גב' מיכל מנקס: גם. אנחנו נתנה את זה בניהול נכון.

ד"ר יונה ברגור: היום יש רשת ספריות רמת השרון ויש מנהלת לזה.

זה יהיה תחת אותה מסגרת או משהו אחר?

מר שרגא קירשנר: אני אחדד את השאלה של יונה. השאלה שיונה

שואל היא מאוד רלוונטית, כי השאלה מי מפקח על הספריות. האם הספריות מפקחות ע"י אגף החינוך או ע"י אגף אחר? אגף התרבות, למשל.

גב' מיכל מנקס: ביום שבית הספר פותח את שערו, משעה שמונה

ועד סוף יום הלימודים, מי שינהל את הספרייה בשיתוף זה מנהלת רשת הספריות ומי מטעמה. היות ומשרד החינוך, אנחנו רואים את זה כ-Win-win.

התשובה היא – מנהלת רשת הספריות. השיתוף הוא שיתוף מקצועי, כמו שאנחנו עובדים עם מנהלת הרשת ובכלל בכל הפרויקטים. חשוב אולי לסבר את האוזן – משרד החינוך לא מתקצב ולא מאייש ספרניות לספריות בתי ספר ייחודיים בכלל. לכן אנחנו ראינו בזה כשדרוג, שבבית הספר הזה החדש, יזכה לספרנית מקצועית שתפעיל אותו מבוקר עד ערב לטובת הילדים בבוקר וגם הקהילה, אגב, בשעות הבוקר גם כן.

ד"ר יונה ברגור: זאת אומרת, כל תושב יכול להחליף גם בזמן

הלימודים.

גב' מיכל מנקס: אני מקווה שלא יעשו לנו בעיות עם זה.

ד"ר יונה ברגור: לא בטוח, אבל זו המגמה.

גב' מיכל מנקס: זו הכוונה והמגמה, ולכן הספרייה היא בחזית בית

הספר, עם כניסה נפרדת.

מר שרגא קירשנר: יש עוד שאלות? אפשר להעמיד את הנושא הזה להצבעה? יש מישהו שמתנגד לזה? יפה, כולם בעד. אפשר להגיד שההצבעה היא פה אחד?

החלטה מספר 195: הוחלט לאשר פה אחד הגדלת מכרז להקמת בית ספר בנווה גן ב- 13% לצורך הגדלת הספרייה. מקור מימון: מפעל הפיס.

מר גיל גורדון: נתחיל בנושא התקציב השוטף. במהלך החודשים האחרונים עלו ממספר מחלקות בעירייה דרישות להגדלות תקציב. מה שעשינו בתחילת השנה, כאשר טיפלנו בתקציב השוטף, עלה על הפרק הנושא של תוספות שכר לעובדות סוציאליות ולמורים, דבר שחייב אותנו להעמיד משאבים במיליוני שקלים לצורך אותן תוספות שכר. לכן בחלק מהסעיפים, יחסית לשנה קודמת עשינו קיצוצים משמעותיים, נומינלי, לא רק ריאלי. לאור זה, כאשר עלה הנושא הזה מאותם הגורמים שבהם למעשה קוצץ התקציב, הלכנו ובדקנו אם יש לנו מקורות לממן את זה, ולאחרונה, ממש לפני כשבועיים, חתמנו הסכם עם המוסד שנתן לנו כמות משמעותית של כסף, שמאפשרת לנו לכסות את הדרישות שמוצגות פה בתוספת התקציב, וכמו כן ראינו שבנושא של שילוט ורישוי, ששילוט וכן הלאה ועסקים, גם פה יש לנו צפי להגדלה מסוימת שאנחנו רואים בסביבות 400,000 ובארנונה הכללית, בגלל ההסכם עם המוסד, בסביבות 4 מיליון ₪. האמת שההכנסה שם תהיה יותר גדולה, אבל אני מעדיף לקחת איזשהו שפיל מבחינת מקדם ביטחון, כך שמהבחינה הזאת יש לנו את המקורות. אותם הסעיפים שדיברנו לגביהם מופיעים פה בפירוט, נוכל להתייחס לזה עוד מעט. זה היבט אחד.

ההיבט השני, לגבי תקציב הפיתוח. כשאנחנו מדברים פה על תקציב הפיתוח, למעשה אנחנו, כמו שהעלינו מקודם פה לאישור את נושא ההסכם של מכירת הקרקע, מכירת הקרקע נמכרה ב-125 מיליון ₪ פלוס מע"מ. לפי התחשיבים כרגע, בסביבות 90 מיליון ₪ יישארו בקופת העירייה, השאר הולך למינהל, שהוא הבעלים של הקרקע. לנו יש זכויות. הפרוצדורה היא, ברגע שמוכרים קרקע, עירייה מחויבת לקנות קרקע חלופית, אלא אם כן היא מעוניינת לעשות בזה השקעות לפרויקטים ועבודות, היא צריכה לפנות לשר הפנים, ששר הפנים יאשר את אותה תוכנית של הפרויקטים. הכנו לאחר דיונים עם הגורמים המקצועיים בעיר רשימה של פרויקטים והקצאה של אותם 90 מיליון ₪, ואנחנו מביאים את זה למעשה לא כתקציב דווקא שנתי של 2011, אלא זו תוכנית רב שנתית, מאחר שזה יובא לאישור שר הפנים. כך שכרגע זה לא סוג של אישור תקציב, אלא יותר סוג של אישור של התקציבים שמבוקשים לאישור משר הפנים. זה למעשה הרעיון, ופה ראינו, יש בסביבות 90 מיליון ₪, עם כל הפירוטים שקשורים לזה. השאלה, שרגא, אם אתה רוצה להיכנס לדיון או שאני אכנס לפרטים לפני הדיון.

מר שרגא קירשנר: בוא נשמע אם יש שאלות, כי החומר הוגש לפני החברים, נכון?

מר עידן למדן: קצת תסביר על העניין של הקרן לפיתוח על התקצוב שלה – מה, מי, מו, למה? הקרן לפיתוח רמת השרון, באמצעות מגוונים. על מה הולך הכסף? מה אנחנו עושים שם עם הכסף? מה הם עושים עם הכסף?

מר גיל גורדון: אני אסביר. אנחנו אישרנו הקמה של הקרן בשנת 2010, הקצבנו לזה תקציב וגם גייסנו מנכ"ל מקצועי לצורך הנושא של הקרן, שזו קרן קהילתית שהיא מאוד חדשנית מהבחינה הזאת, כאשר למעשה הקמנו

גם חוג ידידים, שדוד עברי הואיל להיות יו"ר הקרן, אפילו גם תרם מכיסו לנושא הזה, ויצרנו קשרים מאוד טובים עם קהילות ועם קרנות של כספים ותרומות בלוס אנג'לס, בניו-יורק וגם בוונקובר. חוג הידידים עומד אוטוטו לנסוע להיפגש עם אותם הגורמים. הם הביעו נכונות לבוא ולהשקיע בפרויקטים האלה, כאשר אחת מהמחשבות בקרן, שאנחנו דבר ראשון פונים אל התושבים בתוך העיר, בעלי האמצעים, כאשר אנחנו עומדים והם כבר הביעו, חלק גדול מהם, נכונות לבוא ולשים כספים ותרומות לצורך פרויקטים מסוימים. הכוונה היא לבוא ודבר ראשון להגדיר פרויקטים שהם חדשניים ברמה חברתית ורמה חינוכית. לאחר שאנחנו נעשה את הבדיקה של אותם פרויקטים בעיר, אנחנו לוקחים על עצמנו אחריות לאומית לקחת ערים שהן קצת יותר חלשות וליישם את אותם פרויקטים גם בערים אחרות, וזה למעשה מה שהקרן לקחה על עצמה. כאשר בדקנו את הצורה הנכונה להפעיל את הקרן והתייעצנו גם מבחינה משפטית ודרכים אחרות, מצאנו שהדרך הנכונה זה להפעיל את זה במסגרת מגוונים. מגוונים למעשה היא עמותה שיש לה גם אישור לפי סעיף 46 לתרומות וגם אישור לתרומות מארצות הברית, וכל הדברים, כך שבמקום להתחיל להמציא את הגלגל, העדפנו לעשות איזושהי פלטפורמה ולראות אם זה צובר תנופה ואז ללכת הלאה. זה מצד אחד. הקרן הזו זקוקה כרגע לתקציבים האלה לצורך הפעילות שלה. יש פה פעילות של חוג ידידים, יש פה את הנושא של השכר של אותם אנשים שגייסנו, זה בעיקר דברים מהסוג הזה. הנושא של נסיעה, שהם עומדים לנסוע, דרך אגב, להיפגש בחוץ לארץ, אנשים מוציאים מכיסם. כך שזה לא חלק מהתקציב. מצד שני, הכסף הזה למעשה לא בא מהתקציב שלהם, אלא בא מהתקציב של מגוונים. מה שקרה, למעשה מגוונים בא ואמר שהוא רוצה להיכנס אתנו לפרויקט של התאים הפוטו-וולטאים, כאשר למעשה הפרויקט הזה מתפרס על 15 גגות, מתוכם 3 גגות זה גגות של מתנ"סים. ואז הוא בא ואמר, הוא רוצה להיכנס

כמשקיע באותם המתקנים והוא ישלם לחברה הכלכלית תמורת הניהול של הפרויקט אחוזים כאלה ואחרים, אבל יהיה שותף גם לאחר מכן ברווחים. לאור זאת, הוא ביקש שנקזו, כחלק מההצעה שלו, חלק מהתקציב. אז פה למעשה קיזזנו מתקציב הפעולות שלו 570,000, ולמול זה העברנו לקרן את ה-570. כך שלמעשה אנחנו יוצאים מאוזנים ולא נוציא מהתקציב שקל מבחינת הקיזוז הזה. למעשה גם היום מתנהלת הקרן במסגרת מגוונים, כך שזה באותו תקציב.

ד"ר יונה ברגור: מי מנהל את הקרן?

מר גיל גורדון: אריק רוזנבלום. הוא היה באוניברסיטת תל אביב, אחראי על נושא של גיוס משאבים, קוראים לזה, והרבה מאוד שנות ניסיון מאחוריו. אנחנו גילינו במהלך התקופה הזו שבאמת הוא די הוכיח את עצמו מבחינת כל הפעילות, רשת הקשרים שהוא טווח.

מר עידן למדן: אני ראיתי את הישיבה ואת הדברים, אז ראשית, הישיבה מאוד מעניינת ומאתגרת, ואני שלחת איזושהי הצעה לסדר שהועברה לחברים.

מר אבי גרובר: אפשר לפני ההצעה לסדר להתייחס לדברים האלה?

מר עידן למדן: תתייחס, אין בעיה.

מר אבי גרובר: בתור חבר ועדת כספים, בסך הכל התקיים שם דיון די מעמיק במספרים, אנחנו נכנסנו באמת לעומק של הדברים ובחלק מהדברים גם הועלו שאלות, ובהמשך קיבלנו פה חומר. למשל, נושא של תקצוב קבוצת הכדוריד והכדורעף ודברים כאלה, הכל קיבל מענה. לכן מבחינת התקציב השוטף, בשים לב להערות שהערת ליוועדת הכספים, אני

תומך בעדכון התקציב הזה בנושא של התקציב השוטף. לעניין תקציב הפיתוח, אני לא ראיתי לזה ביטוי בפרוטוקול של ועדת הכספים שאישרו פה, אני באופן אישי אין לי איזושהי התנגדות לפרויקטים שנמצאים פה. יש פה הרבה פרויקטים ראויים מאוד ויש כאלה שיכול להיות שפחות. לי מפריע, ואני כבר מעיר על זה תקופה ארוכה, הנושא שאין איזושהי תוכנית פיתוח מסודרת לעיר, שיוצאת מהמקום של לאן אנחנו רוצים להגיע בעוד 10, 15, 20 שנה, לאור שורה של תוכניות שקיימות בעיר. אני חושב שכשבאים עם תוכניות פיתוח ומתחילים היום להשקיע, צריך כבר היום לעבוד לאור היעד שאליו רוצים להגיע בעוד הרבה מאוד שנים. לי זה חסר ובגלל זה אני לא נגד עדכון התקציב, אני גם לא נגד תקציב הפיתוח שהיה. אבל מצד שני, אני גם חושב שבמצב הזה אני אישית לא מצביע בעד, אני נמנע. זה פשוט היה לי חשוב להגיד לפרוטוקול.

ד"ר יונה ברגור: לגבי תקציב הפיתוח-

מר גיל גורדון: רגע, אולי נתייחס לשוטף קודם.

ד"ר יונה ברגור: לא, אני רק רוצה הערה כללית. אם אבי התבטא אז גם אני רוצה להגיד משפט אחד. אני חושב שעידן יעלה את זה בצורה יותר מפורטת ומפורשת לגבי נושא ספציפי. נטיית הלב שלי, יותר מנטיית הלב שלי, היא שהתמורה עבור מכירת המגרש לא תלך להוצאות שוטפות של הפיתוח של רמת השרון, אלא למען פרויקטים מאוד מיוחדים ומעבר לתכנון השוטף. אני הצבעתי בעד תוכנית הפיתוח, בכל זאת הצבעתי בעד תקציב הפיתוח מפני שזו כרגע פנייה למשרד הפנים בכדי לאשר את המסגרת, כפי שגיל הסביר. זאת אומרת, אני לא מתלהב מהסעיפים האלו, אבל לצורך הפורמאליות כלפי משרד הפנים אני הצבעתי בעד ואני גם אצביע כאן בעד.

מר שרגא קירשנר: תנו לי רק לחדד את הנושא שאתם מעלים. מה שאתם טוענים, אני אגיד לכם קודם כל, אני עובד בגופים ציבוריים אחרים, לא הרבה, אבל אני עובד גם בגופים ציבוריים אחרים, ובדרך כלל כשאנחנו ממנים ועדות שהן ועדות משנה לעניין העיקרי, במקרה הזה, לצורך העניין, ועדת כספים, אז ועדת כספים ממליצה למעשה בפני המליאה את החלטותיה. בדרך כלל, להוציא מקרים שבאמת יש סוג מסוים של ניגוד עניינים או שיקולים זרים, אז הנושא הזה עולה לדיון מחודש ואז מתחילה איזושהי פעולת בירור. אני מבין שאבי מייצג בעניין הזה דעת מיעוט, אם אני מבין נכון, בגלל שהוא לא שלם עם הפרויקטים ואז הוא נמנע, ואתה תצביע בעד בתנאי שהדבר הזה מהווה איזושהי מסגרת שאחר כך יבוא כל פרויקט לדיון.

ד"ר יונה ברגור: לא בתנאי, היות. כרגע אני לא מתנה את זה בשום דבר.

מר שרגא קירשנר: בגדול אני מקבל את הנושא הזה שצריך לדון בפרויקטים לגופם לפי דירוג חשיבות ולא לעשות את זה בדקה ה-90 בגלל שצריך אישור כזה או אחר. בזה אני מקבל את הדעה של אבי, שזה נכון לעשות, ולא להביא דברים כמסגרת. אבל, אני חושב שהדברים האלה צריכים לעלות לדיון בשאלות. אני מניח שעידן הולך עכשיו להעלות איזושהי נקודה של פרויקט אחד. אני הייתי שמח, אפילו בתור אחד שעכשיו ממלא מקום של ממלא מקום, אם הדבר הזה היה נעשה בצורה יותר רצינית. זאת אומרת, היינו מקבלים רשימה של פרויקטים עפ"י סדר עדיפויות והדבר הזה לא היה מתעמת מול הצעה אחת שבאה מה-So called קואליציה, אלא אם אתה, אבי, יש לך איזושהו סדר עדיפויות, למרות שעברת את המשוכה של ועדת כספים בצורה כזו או אחרת, היית בא הנה עם רשימה, ואז היה דיון ענייני.

מר אבי גרובר: יש תוכנית אב לעיר, יש דבר כזה שיש איזושהי תוכנית אב, מה כל השימושים שיהיו, מה יבנו איפה, הכל וזה.

מר גיא קלנר: אגב, דובר על זה גם במסגרת ועדת בניין עיר עם המהנדסת. כמה וכמה פעמים ביקשנו לראות תוכנית של 10 שנים, 15 שנה קדימה, וכל פעם היא אמרה היא מביאה ואיזיק ביקש שהיא תביא, ואף פעם זה לא בא.

מר שרגא קירשנר: אתה צודק בטיעון הזה ואנחנו עכשיו התחלנו לעבוד על זה ואני גם מקווה ואמרתי היום אפילו בוועדת ההיגוי שאנחנו נזמין חברי עירייה גם מהאופוזיציה וגם אנשים שנגיד, אם נדון בנושא הזה-

ד"ר יונה ברגור: גם So called אופוזיציה.

מר שרגא קירשנר: בוא נגיד, גם האופוזיציה המנגחת וגם האופוזיציה... לזמן דיונים כדי ליצור סוג מסוים של שותפות במדיניות. אני מדבר עכשיו בשיא הרצינות.

מר גיל גורדון: כדי שנוכל לעשות תוכניות ארוכות טווח, צריך איזשהו מידע תומך. בדרך כלל בערים אחרות, יותר גדולות, יש יחידה לתכנון אסטרטגי שאוספת נתונים של מגמות. למשל, כמה ילדים צפויים להיות בטווח של 5-10 שנים, עושים כל מיני, יש שיטות סטטיסטיות לבנות את זה.

מר אבי גרובר: אני הצעתי שתקום מינהלת, אמרו שמקימים. להקים מינהלת עם אדריכלים, עם מהנדסים, עם יועצים משפטיים, שלוקחים את כל הדברים האלה ושמים את זה.

מר שרגא קירשנר: ואז תשאל מי ישלם לה את המשכורת.

- מר אבי גרובר:** מינהלת של התחדשות ובינוי והכל.
- ד"ר יונה ברגור:** לגבי ההערה שלך, אנחנו רוצים את זה, מה שהצעת, את הדירוג.
- מר אבי גרובר:** אבל זה לא רק דירוג.
- ד"ר יונה ברגור:** בהצעת התקציב של שנה שעברה היה דבר כזה, בתוכנית הפיתוח היתה העדפה ראשונה, העדפה שנייה, ולפי זה. לגבי השנה, זה בוטל ולא ניתן לעשות את זה לפי ההצעה של הגזברות ושל ראש העירייה, הכל נכנס כחבילה אחת.
- מר גיל גורדון:** זה לא מדויק, יונה.
- ד"ר יונה ברגור:** הכל נכנס בחבילה אחת, אז אני רוצה להזכיר, אני מאוד גורס שתוכנית הפיתוח תהיה עם איזשהו מדרג עדיפויות.
- מר שרגא קירשנר:** יונה, זה מקובל על כולם אני לא חושב שמישהו, כלל ראש העיר, התנגד לדבר כזה. אני חושב שהבעיה היא סוג מסוים של הידברות. אנחנו מגיעים תמיד לדקה ה-90 ונוצרת איזושהי סיטואציה של התנצחות, שלדעתי רוב הזמן גורמת לנו לטחון מים במקום לקיים דיון ענייני.
- מר אבי גרובר:** אנחנו לא קובעים פה את סדר היום.
- מר שרגא קירשנר:** אנחנו מביאים לסדר היום בצורה שגורמת לנו-
- מר אבי גרובר:** נכון, מה לעשות, אני לא מנהל את העניינים, יש מי שמנהל את העניינים והוא מחליט איך לנהל את זה.
- מר שרגא קירשנר:** זה לא הדיון.

מר אורן ברעוז: כל מה שהוא אומר, שאם היה לכם הצעות קונקרטיות-

ד"ר יונה ברגור: היו, יש.

מר אבי גרובר: יש, יש.

מר אורן ברעוז: הייתם מביאים אותן בצורה מסודרת...

מר אבי גרובר: יש תוכנית אב לרמת השרון, למה לא מאשרים את תוכנית האב?

מר שרגא קירשנר: רגע. אין לך זכות דיבור. אבי.

מר אבי גרובר: העירו.

מר גיל גורדון: יונה, אתה ציינת שכאילו השנה אמרנו שאנחנו לא נותנים מעבר למה שמאושר. רק להזכיר לך, כשהתחלנו את הדיונים ב-2011 על תקציב הפיתוח, הצטברו בקשות בערך כולל של למעלה מ-300 מיליון ₪, דבר שאין לנו את המשאבים. ואז התחלנו לצמצם ולהגיד על מה נלך, ובסוף הגענו למשהו בסביבות 196 מיליון ₪, ואמרנו גם זה, חלק מזה מותנה, תימכר הקרקע, ואז דיברנו על 60 מיליון ₪, אם אתה זוכר, בסוף זה יותר למזלנו. פנינו למשרד הפנים, משרד הפנים בא ואמר: 'נורא נחמד שאתם רוצים 196, אבל אני בשלב זה מאשר 115'. ואז נוצר מצב שלמעשה ה-115, מה שהופיע שם זה סדר עדיפות ראשון והיתרה זה סדר עדיפות שני. מאז עשינו כבר עוד דיון, לפני האחרון, בוועדת כספים, ואמרנו שניקח לדברים הדחופים הלוואה בסדר גודל של 11-10.5 מיליון ₪. מה שקרה, פנינו למשרד הפנים, משרד הפנים בדרך כלל מעביר את זה למשרד האוצר, יש בירוקרטיות, והם פנו ופנו. עכשיו, מה שהחוק אומר, שבמידה ותוך 30 יום לא מקבלים תשובה

שלילית, אוטומטית התקציב הזה מאושר. וזה מה שקרה, כבר עברו יותר מחודשיים, לא קיבלנו תשובה. ביררתי מה קרה, יש איזה מחלוקת בין משרד האוצר למשרד הפנים מי הנציגים שיאשרו. מבחינתנו זה לא משנה, זה אושר.

מר שרגא קירשנר: אז למה לא ביקשת יותר?

מר גיל גורדון: אני לא רוצה הרבה הלוואות. ברשויות אחרות, כאשר יש נושא של הלוואה, ...לאישור של משרד הפנים. מאחר ואנחנו רשות איתנה, אנחנו יכולים לפנות למשל לבנק דקסיה, שהוא למעשה בנק אוצר השלטון המקומי, ובקשה לאור המצב של רשות איתנה ולקבל מהם את ההלוואה גם ללא אותם האישורים. זו גם היתה ההמלצה של קצין התקציבים במשרד הפנים. כך שכרגע, אם אני מנסה להתייחס לסיטואציה הקיימת, יש לנו מתוך ה-196 המקוריים שדיברנו עליהם בתקציב, 126 מיליון ₪ מאושרים, השאר זה בפאזה שנייה. כרגע באישור הזה של ה-90 מיליון ₪ למעשה אתם מכסים במידה רבה את מלוא רצונותינו.

ד"ר יונה ברגור: אבל ה-115 שמשד הפנים אישר הוא לא הועבר לאישור המועצה. זאת אומרת, אנחנו אישרנו 197 ומשרד הפנים אישר 115, ואנחנו לא קיבלנו את הזכות להחליט מה ה-115 מתוך ה-197.

מר אבי גרובר: יונה, לא ידעת על זה בכלל. אף אחד לא סיפר לך מילה על זה שהתקציב שאושר היה שונה.

ד"ר יונה ברגור: נכון.

מר שרגא קירשנר: אתם מתחילים לקיים כאן דיון-

מר אבי גרובר: אני עוזר לו. היה מקום באיזשהו מקום לבוא להגיד בישיבה הראשונה אחרי, היה מקום להגיד שמשרד הפנים אישר X.

מר גיל גורדון: אני חוזר ואומר, כשדנו בתקציב אמרנו מראש שזה תקציב שחלקו מותנה ולא מותנה.

מר אבי גרובר: אבל כשיש תשובה חוזרים עם התשובה. הכל מותנה הרי אם יש כסף. כל ה-165 מיליון שה מותנה אם יש לך כסף.

מר שרגא קירשנר: אבי, אל תהפוך את זה לדיון מתמשך. אני חושב שהוא נתן תשובה. אם התשובה לא מרצה אותך, יש לך זכות הצבעה אחר כך.

מר עידן למדן: אני שלחתי איזושהו חומר, למרות שמה שנשלח לא היה הצעה מסודרת, אני שלחתי איזושהי פנייה לאיזיק בעניין התקציב ובעניין תקציבי הפיתוח.

מר גיל גורדון: אז אולי נסיים בכל זאת את התקציב השוטף.

מר עידן למדן: על הפיתוח.

מר גיל גורדון: יש עוד שאלות לתקציב השוטף?

מר שרגא קירשנר: זה קשור לתקציב השוטף?

מר עידן למדן: זה לא קשור לשוטף.

מר שרגא קירשנר: אז בואו נקיים קודם כל את ההצבעה לגבי התקציב השוטף.

מר רפאל בראל: למיטב ידיעתי, המסמך הזה מתייחס לתקציב הפיתוח, מפני שהוא מתייחס למכירה של אותו מגרש.

מר גיל גורדון: לא, הוא נחלק לשני חלקים. חלק ראשון זה התקציב השוטף.

- מר רפאל בראל:** אני מדבר על הגרסה שלו.
- מר עידן למדן:** אני מתייחס רק לתקציבי הפיתוח.
- מר שרגא קירשנר:** אנחנו עכשיו מעמידים להצבעה לאישור התקציב השוטף. מי בעד אישור התקציב השוטף?
- מר עידן למדן:** אני בעד אישור השוטף בהסתייגות על התמיכות בקבוצות הייצוגיות. לא דיברתי על זה.
- מר אבי גרובר:** מה זה מסתייג? אתה מצביע בעד? אתה מתנגד?
- מר עידן למדן:** אני בעד התקציב, בהסתייגות.
- מר אבי גרובר:** מה זה הסתייגות?
- מר גיא קלנר:** הכוונה שהוא מצביע תוך מחאה.
- מר אבי גרובר:** הוא מצביע בעד בתוך מחאה?
- מר גיא קלנר:** הוא לא מצביע בעד.
- מר עידן למדן:** שני הסעיפים של התמיכות בקבוצות הייצוגיות – כדורגל ניר וכדורסל אלקטרה.

החלטה מספר 196: הוחלט לאשר ברוב קולות (נמנע – 1) את עדכון התקציב הרגיל לשנת 2011. התקציב המעודכן יעמוד ע"ס 325,452,000 ₪.
(מר עידן למדן מסתייג מסעיפי התמיכות בקבוצות ייצוגיות)

מר שרגא קירשנר: אנחנו ממשיכים בדיון בנוגע לתקציב הפיתוח. היתה לך שאילתה.

מר עידן למדן: עכשיו אני אומר עוד פעם, אני פניתי בפנייה לאיציק, שלא היתה אמורה להופיע כהצעת החלטה ובסופו של דבר זה עלה כהצעת החלטה, ואני הצגתי את הדברים ואיציק כבר התייחס אליהם. אחד זה באמת לגבי העניין העקרוני, ועלה פה העניין העקרוני של עצם השימוש במקרקעין. ההצעה המרכזית דיברה על כך שאנחנו ניקח לפיתוח את העניין באמת של לפתח פה מעונות יום ומשפחתונים לאפס עד 3 ונעשה את זה כבר עכשיו. זה גם מתקשר, אכן, לכל המחאה שעלתה. אני מזה מספר חודשים, כתבתי במכתב, ניסיתי לחפש את הדרך למצוא את הפתרונות בעניין הזה, והיתה איזושהי עתירה שהגישה עורכת דין מסוימת, המחירים היו בפיקוח, גם במעונות הפרטיים היו מחירים בפיקוח.

מר אבי גרובר: מה זה היו? יש חוק ואוכפים אותו.

מר עידן למדן: אין חוק. היה חוק והיה צו הרחבה, ובצו ההרחבה זה היה בפיקוח ובעקבות אותה עתירה בוצע צו הפיקוח. המחירים, אנחנו יודעים איך המחירים. המחירים הולכים במעונות שבפיקוח זה בסדר גודל של כ-1,500 ש"ח ואנחנו מגיעים ל-2,000 ש"ח, תלוי אם זה תינוק או ילד, וזה המעונות בפיקוח. ברמת השרון אין לנו מספיק פתרונות לדבר הזה. יש לנו מספר מצומצם של מעונות יום תחת ויצ"ו ועוד אצל מגוונים יש לנו. אין לנו מספיק פתרונות ומחירוניהם בפיקוח ולכן אנחנו מגיעים למצב שכולם נאלצים והולכים למעונות או למשפחתונים פרטיים בעלויות שכולנו יודעים עליהם. לכן אני הצעתי ופניתי לאיציק שאנחנו נפעל להקמה ונקצה מהכספים האלה

של המכירה של המקרקעין, ננסה להקצות את הכספים שימשו אותנו לתוך אותו עניין להקמת כ-3 מעונות. אני כמובן אתמוך אם יהיה יותר, אבל חשבתי שזה יהיה נכון מבחינתנו לעשות את הדבר הזה ופניתי לאיציק וביקשתי שיפנה את הדברים לכך.

מר יצחק רוכברגר: ומה איציק אמר?

מר עידן למדן: אמרתי, אתה אמרת, תיכף אתה תוכל להגיב. ואז אנחנו פנינו, הדבר הזה, לדעתי, קודם כל זה יוכל להיות חלק נוסף שיהיה בתוך מערכת החינוך שלנו, שייתן פתרון ופיקוח. זאת אומרת, זה יהיה מפוקח מחירים, בין אם נחליט בסופו של דבר שאנחנו כן מפנים את זה לאיזשהו גורם חיצוני שיפעל ובין אם זה יהיה חלק נוסף תחת מיכל או תחת מחלקת החינוך. זה יגדיל לנו את ההיצע ובדרך זו אנחנו גם ניצור תחרות למול הגנים הפרטיים ויתכן שנצליח לגרום לאיזושהי הוזלת מחירים מסוימת, וזה הדבר שחשבתי שיהיה נכון שאנחנו ננסה לעשות אותו. זה מתקשר, כמובן, לרוח הכללית שגם פתאום התפרצה לה וכולנו רואים אותה, ואיציק היה במאהל, ראיתי, גם אני הייתי, גם אבי היה וחברי מועצה נוספים היו, יעקב וטל ראיתי, אני מניח שכולם היו כבר שם. אז זה דברים שעלו ואני חושב שזה יהיה פתרון טוב. הדבר הנוסף שאני הצעתי, ואיציק הציע להתייחס אליו קצת אחרת וזה עלה בדברים שלנו, אני כן הצעתי להקצות או לשמור איזשהו סך של 25 מיליון ש"ח מהתקציב הזה ואיציק מציע לעשות את זה קצת אחרת, שאני מקבל את הרעיון של פרויקטים של BOT ויזמות והדברים שהוא כבר זרק בתחילת הדיון היום. אני חושב שיש בזה היגיון.

מר גיא קלנר: לא גמרת את המשפט.

מר עידן למדן: לצעירים ולסטודנטים. דיברנו שאנחנו נשמור איזשהו תקציב מסוים לצרכי זוגות צעירים וסטודנטים, שנוכל לקדם איזשהם פרויקטים מהכסף הזה.

:??? אברכים גם.

ד"ר יונה ברגור: אברכים, יש להם. לאברכים יש חופשי.

מר עידן למדן: פתרונות דיור. הורים לילדים, יהיה לכם עדיפות בטח. זו היתה ההצעה, זה מה שכתבתי לאיציק, זה היה יותר מכתב אישי והוא כבר הופץ לכולם.

מר יצחק רוכברגר: אני אענה על זה. מישהו עוד?

ד"ר יונה ברגור: אני רק רוצה להוסיף למה שעידן אמר. להערכתך, איציק, אילו מכירת המגרש היתה שבועיים או שלושה אחרי זה, תוך כדי תקופת המחאה הזאת, יתכן מאוד שהייתם שוקלים לחייב את הקבלן בדיוור בר השגה וסבסוד של חלק מהכספים האלו.

מר יעקב קורצקי: ואז יש את השכן שהוא שעשינו בדיקות צל בגללו, בגלל שיונה לקח אותנו לבחינות עם השכן.

מר שרגא קירשנר: חבר'ה, מה זה רלוונטי? אם היינו יודעים...

מר חיים חשטא: אבל פינוי בינוי.

מר עידן למדן: פינוי בינוי לא קשור.

מר יצחק רוכברגר: חברים.

(מדברים ביחד)

- מר יצחק רוכברגר:** תירגע, דיברת יפה, תן לי רגע. שמעתי את ההערה.
- מר עידן למדן:** שותק.
- מר יצחק רוכברגר:** לא, אני לא משתיק אותך. צריך, אני אמרתי את זה קודם בתשובה, דיברתי די בהתרגשות וקצת בכעס, כשעניתי לאבי.
- מר אבי גרובר:** אתה יכול להתנצל על חלק מהדברים שאמרת. כשאתה אמרת שאני אמרתי שאנשים ימותו, אתה יכול להתנצל על זה.
- מר יצחק רוכברגר:** אני לא אמרתי שאמרת שימותו.
- מר אבי גרובר:** אתה אמרת שלא אכפת לי שאנשים ימותו.
- מר יצחק רוכברגר:** אני לא אמרתי דבר כזה. אז לא הבנת אותי.
- מר אבי גרובר:** אז תגיד, אני בחיים לא התכוונתי, אפילו זה לא יכול-
- מר יצחק רוכברגר:** אני אמרתי את זה, לא התכוונתי שאתה אמרת. אני אמרתי, לא אמרתי שאתה אמרת. אני אמרתי שאתה התנגדת בגלל דרכים וכל מיני דברים כאלה. זו היתה דרך אמירה שלי שלא אתה אמרת, זו לא היתה הכוונה שאתה אמרת.
- מר אבי גרובר:** אוקיי, תודה רבה.
- מר יצחק רוכברגר:** דרך אגב זרקתי, נפלט, לא נכון. בסדר?
- מר אבי גרובר:** תודה רבה.
- מר יצחק רוכברגר:** הלאה. תשמעו, צריך לעבוד בשיקול דעת ובצורה מאוד שקולה ולא בהיסטריה. אני חוזר ואומר, אני מאוד מברך על המחאה

הארצית שקמה ואני מאוד מברך את החבר'ה שנמצאים פה, ואלה שלא נמצאים פה, שמנסים להוביל דעת קהל. וזה לא פשוט. תאמינו לי, לא פשוט. הם באים פה בערב, שואלים אותי: 'תגיד, למה לא נמצאים בבוקר?' מה זה למה לא נמצאים בבוקר? זה לא אנשים עניים, זה אנשים שעובדים, כל אחד למחייתו. מנסה להציף את דעת הקהל. וזה בסדר. אבל אנחנו לא יכולים, אתה יודע מה, וזו הטעות של מדינת ישראל, סליחה שאני אומר, עובדים בהיסטריה, בלי תוכניות. שמעתי היום בבוקר את שר האוצר מדבר שהוא חושב שנטל המיסים בישראל הוא מן הגבוהים וצריך לטפל בזה. מה אתה חושב? תטפל בזה, מה זאת אומרת? אתה קובע את המיסים. הוא אופוזיציה של עצמו. עכשיו אני משליך את זה על רמת השרון. אני שמח שזה קורה. אנחנו ניסינו לעורר את דעת הקהל, אם אתם זוכרים, בנושא המיס, ובאנו לישיבה ועשינו, אף אחד מחבריי ראשי הרשויות לא הרים את הכפפה, לא כלום. וואלה, זה קרה. בסדר גמור, אני לא נכנס. זה בסדר גמור, טוב שזה קרה. זה מחייב אותנו אבל לעבוד בשיקול דעת, אבל גם לנסות לייצר פתרונות. והתוכניות של ראש הממשלה, יש חלק מהתוכניות של ראש הממשלה שאני תומך בהן. הנושא של הוד"לים, בשבילי הוא מצוין. למה? הוא מקצר תהליכים בנושא של דיור בר השגה, דיור אחר. הוא טוב לי, הוא מקצר תהליכים. היפיפות נפש של כל מיני, בסדר, עידן, אני מכיר את התפיסה שלך, אתה עושה ככה. אני חושב שזה טוב.

מר עידן למדן: לא, בדיוק אתה פתחת ואמרת שצריך שיקול דעת.

מר אבי גרובר: עבדו על החוק הזה שנתיים וחצי.

מר יצחק רוכברגר: חברים, לא כל מה שראש הממשלה, ואני אינני נמנה עם באי מפלגתו, אבל לא כל מה שראש הממשלה עשה הוא בגדר שלילי. יש גם דברים שאני מאוד תומך ואני מאוד מברך.

ד"ר יונה ברגור: מה למשל?

מר יצחק רוכברגר: כל הנושא של הרפורמה, אל תגוררו אותי לדיון פילוסופי. יונה, עזוב. עם כל הכבוד, אתה יודע מה, אני כועס על החברים שלי-

מר עידן למדן: מה עם החזרת גלעד שליט?

מר גיל גורדון: תנו כבוד לראש העיר, ראש העיר מדבר.

מר יצחק רוכברגר: אני כועס, אתה זרקת הערה ואני אעיר לך. כי אני מנסה לנהל איזשהו דיון שמשליך אחר כך על התשובה שאני אעלה. תראה, הציניות, ויש לי הרבה חברים בקדימה ובמפלגת העבודה וגם במרץ. גם בישראל ביתנו. יש לי הרבה חברים. אני רוצה לומר לך שהצביעות הבלתי נסבלת של מפלגות השמאל והמרכז לעשות הכל להכשיל הצעות של ראש הממשלה, ובלבד שראש הממשלה יפול, זה בחזקת דבר שאני לא מוכן לקבל אותו. אני אמרתי את זה בכנסת, הצבעתי לחברי הכנסת ואמרתי להם 'אתם צבועים'. כל מה שהוא מציע שלילי? יש גם דברים טובים. ואני אומר לך שעצם העובדה שאני יודע שהיום אני יכול להגיע לוועדה המחוזית או למינהל, ותיכף אני אדבר על המינהל בהתייחס לעידן, ואני יכול היום להגיע למינהל ולוועדה המחוזית עם ראש טיפה יותר זקוף, מורס, וכתף זקופה או חזה זקוף, שאני יודע דבר אחד שהיום לא יכולים למכור לי לוקשים, כי עד היום שיחקו אתנו משחקים וכל מיני תרגילים שעשו לי בוועדה המחוזית, שאני לא יכולתי לקדם שום תוכנית כמעט, והדברים נתקעו. היום אני מעריך שתחת הלחץ הציבורי ניתן לעשות משהו. כמובן שאנחנו, כרשות מקומית, חייבים לעבוד בצורה מושכלת, חכמה ומבוקרת נוכח ההחלטות שקיימות.

ד"ר יונה ברגור: אני רק רוצה להזכיר לך מי הקפיא את חוק הדיור הציבורי של רן כהן.

מר יצחק רוכברגר: בסדר. תאמין לי, רן זה אח שלי. בחייד.

ד"ר יונה ברגור: אני יודע.

מר יצחק רוכברגר: עזוב את הדיון ההיסטורי ועזוב את הדיאלוג הפילוסופי. עכשיו זה לא מעניין אותי. אני עכשיו מנסה לקחת את הדברים הטובים שקיימים, יש דברים שצריכים לעשות להם תיקון בהמשך. זה בסדר. אבל לקחת ולא כל דבר להצביע נגד ובשם מה שנקרא הערך העליון להפיל את הממשלה, אני לא מקבל את זה. מה אתה חושב, שכל דבר בתפיסת עולם כזאת מקובל עליי? אני לא באתי מהתחום של הימין הקיצוני. אמנם היום אני א-פוליטי, אבל יש דברים גם טובים. צריך להגיד לו: 'אדוני, תודה רבה שאתה קידמת את הנושאים האלה'. עדיין הם עובדים בהיסטריה. זה אהבלים, עובדים בהיסטריה, לא רואים את המצב, לא רואים את המציאות, לא רואים את התכנונים. אנחנו צריכים לעבוד במושכלות יותר, בשכל יותר, בשימת דגש על דברים נוספים. עכשיו אתה העלית את הנושאים, דיברת למשל גני ילדים, דיברת למשל איתי על נושא של הדיור, הנושא של דיור בר השגה. מה, אני לא סובל כראש רשות שאני לא הצלחתי לייצר בתקופה של 8 שנים דיור בר השגה? עד לפני כמה חודשים מישהו בכלל דיבר על דיור בר השגה? באף רשות כמעט לא דיברו על דיור בר השגה. לא רק זה, גם ראשי רשויות לא רצו את זה. אז אצלנו למשל, בנושא של תמ"א 38, אני חייב לומר לכם, אני אומר את הדברים האלה גם כחשבון נפש פנימי שלנו. אני אגיד למה, ותיכף נדבר על נושא תוכניות. אני רוצה לדבר על זה גם בנושא של חשבון נפש כלפי עצמנו. תראו, אני ניסיתי לקדם עד כמה שבאו אלינו נושא של תמ"א 38 כנגד רעידות אדמה. תזכרו את הויכוח שהיה כאן בשם העיקרון של אין חניה ומסתירים

למישהו את הים, פה השכן לא הסכים בגלל שמסתירים לו את הים, ותזכרו, יונה, בעצמך אתה גם הערת הערות ואבי הערתם הערות.

מר אבי גרובר: אני אמרתי שאני רוצה להוסיף שתי קומות אפילו, למשל בסוקולוב.

מר יצחק רוכברגר: דקה, עזוב.

מר אבי גרובר: אני מאוד בעד תמ"א 38.

מר יצחק רוכברגר: אבי, אני לא בא לקטרג.

מר אבי גרובר: ואני בעד לתת אפילו יותר זכויות ממה שנותנים היום. בפרוטוקול אחרי זה כתוב דברים.

מר יצחק רוכברגר: לא אישי, אני מדבר על המסגרת. לא בכדי באתי ומיניתי את שרגא לסגן ראש העיר, אמנם בתואר, עם סמכויות לטפל בנושא של תמ"א 38. ואני יכול להגיד לכם שאם היום לא היתה רעידת אדמה, יכול להיות שגם לא הייתי מדבר על זה. והיום היתה רעידת אדמה פקדה את ישראל. קלה. אתה יכול לדעת אם לא תהיה רעידה קשה?

מר אבי גרובר: בצד המערבי, הבדל משמעותי מהרעידה האחרת.

מר יצחק רוכברגר: אני אעשה הכל ואני חייב לעשות הכל לחשוב בצורה מושכלת, אבל בצורה נורמאלית, איך אני נותן סיכוי לבתים שהם עד 1980, להרים אותם. ואגב, הדעת נותנת עכשיו לחשוב, אם זה שתי קומות, כמו שהוא אומר, או קומה אחת. וצריך לחשוב, כדי לעודד ככל שניתן.

מר שרגא קירשנר: זה הרבה יותר מורכב. במקרה היום בבוקר קיימנו על זה דיון.

מר יצחק רוכברגר: היום יש גם פתרונות שאבי העלה אותם אז, זה נראה קצת דמיוני, של חניה למטה-

מר אבי גרובר: מכפילי חניה.

מר יצחק רוכברגר: נכון, אז יש פתרונות. למה כל התשובה הארוכה הזאת היתה? התשובה הזאת היתה בגלל דבר אחד. כי אנחנו חייבים, הנה, אנחנו מדברים עכשיו על תוכניות פיתוח ואוטוטו נצטרך הרי להשקיע גם כספים. אנחנו חייבים לחשוב אחרת, אין לנו ברירה, אנחנו חייבים לחשוב אחרת ולייצר איזשהו פורמט שמייצר על חשבון הרשות המקומית תכנון, אולי אפילו ביצוע משותף עם החברה הכלכלית, עוד לא נתנו את הדעת, לדירות קטנות, דירות ברות השגה, לסטודנטים ולא רק, אלא גם לצעירים.

מר אבי גרובר: גם לפנסיונרים, דרך אגב.

מר יצחק רוכברגר: אני בודק, אני לא רוצה בישיבה הזאת, כי זה לא היה מתוכנן, לבוא ולהגיד: 'הנה, התוכנית מגובשת'. אני עובד כרגע על תוכנית, אני מבטיח שהתוכנית הזאת בשלבים שאני אגבש אותה, היא תובא אליכם לא למליאה, אלא בשיחה של כולנו בצוותא, לגבש רעיון כזה או אחר. אנחנו יכולים לייצר בצורה מושכלת וחכמה כמה מאות יחידות דיור, כי יש בעיה. היום אתה מקבל קרקע מהמינהל, ברמת השרון היא לא תינתן לך במחירים של פחות של 50%, אלא במחיר קרקע רגיל. ואנחנו חייבים לייצר מצב, ואפשר היום, יש הוראות ברורות של 20%, מעל 200 יחידות דיור.

מר אבי גרובר: מעל 10 אפילו.

מר יצחק רוכברגר: רגע, אני מדבר על הגדול.

מר שרגא קירשנר: ההוראות הן 20%, אני עובד עם המינהל.

מר יצחק רוכברגר: הרעיון הראשון היה מעל 200. 20% לטובת בניית דיור בר השגה. אלא איפה הבעיה? ופה הבעיה הגדולה. מאחר שאנחנו נמצאים באזורי ביקוש מאוד גדולים, עלות הקרקע היא עדיין גבוהה, ואנחנו אמרנו שאנחנו ננסה לייצר דרך זה אופציה של דירות קטנות, או לחליפין, במקומות שאפשר, לתת אפשרות לבנות אולי טיפה יותר גבוה במעטפת מתוך מטרה להוזיל מחירים בדרך כזו. זאת ורסיה שאני מנסה לחשוב יחד עם החברים ולנסות לייצר אותה. זאת הבעיה.

מר גיא קלנר: למה המינהל...?

מר יצחק רוכברגר: אני אסביר לך איפה הבעיה הנוספת שקיימת. לא נותן. זה המינהל.

מר אבי גרובר: הרבה קבלנים, למשל, מבקשים הקלה של קומות נוספות, אבל הם לא מוכנים לתת לנו עוד דירות.

מר יצחק רוכברגר: דקה. חברים, הבעיה הקשה שעומדת לפתחנו או בדלתנו או אצלנו, הבעיה הקשה היא חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו וחוק שוויון הזדמנויות. יש פה בעיה. קרקע של המינהל, היום, שמותרת לבנייה, היא לא יכולה להיות מוגדרת בנייה לזוגות צעירים בני אותו יישוב. פה הבעיה. זאת אומרת, גם אם אני מקבל היום קרקע ואני רוצה לבנות אותה לטובת זוגות צעירים בני רמת השרון – לא יכול. בחוק. לא יכול, אסור לי. אז פה הבעיה. שאלו אותי הרי באלכסנדרוני, שאנחנו רוצים עכשיו לקדם אותה, שתיכף נדבר על אלכסנדרוני. שאלו אותי במינהל מקרקעי ישראל: 'אתה מוכן שזו תהיה קרקע שתהיה לזכאי משרד השיכון?' אמרתי: 'רגע, אחד, מאה אחוז, בטח שכן'. אמרו לי: 'לא, תקשיב. אין רמת השרון'. יכולים להביא לי מקריית מלאכי ומדימונה ומערד וכל מיני מקומות. אמרתי: 'רגע אחד, עצור'.

עם כל הכבוד, אני לא בהיסטריה. עם כל הכבוד, אני חייב לייצר, אם כן, פתרונות אחרים. והפתרונות האחרים לייצר כמה שיותר דירות על מנת להוריד את המחירים ולתת אפשרות לצעירים, מבוגרים, לא משנה מי, לתת להם דיור בר השגה. ואת זה אנחנו נעשה.

מר אבי גרובר: אבל גם על הקרקע הפרטית, להתערב במה שבונים. הנה, עכשיו עשו פרויקט בחולון של 12,000 יחידות דיור, שמדבר על... וגם ברעננה, על הקרקע הפרטית, זה בדיוק השינוי שיש היום.

מר יצחק רוכברגר: יש לי תשובות גם לזה. תקשיב. אני אתן לך דוגמה, ואני אזכיר מי העלה אותה. עידן למדן. עידן למדן שאל שאלה: 'אתם בונים בקרקע בנווה גן, שהיא קרקע פרטית. למה אתה לא מייצר דירות לזוגות צעירים?' אתה זוכר שאמרתי לך? ואמרתי לך: אי אפשר, זו קרקע פרטית. אתה יכול להגיד לבנאדם 'אל תבנה?' אלא מה?

מר עידן למדן: אתה יכול לקבוע תמהיל.

מר יצחק רוכברגר: אתה לא יכול לקבוע תמהיל. תגיד לי, יש לי שטח, אני אתן לך לקבוע לי?

מר אבי גרובר: לא נכון, גם בפרטי עושים את זה.

מר יצחק רוכברגר: אתם לא נותנים לסיים, דקה. בא אליי בעל קרקע שרוצה עכשיו לבנות, ואמר לי: 'תשמע, אני רוצה לשנות את התמהיל פנימה. אני רוצה ליצור מצב של כמה דירות קטנות, שיהיו לי שתי קומות.' בתוך המתחם, לא הגדלת זכויות, לא שום דבר. אמרתי לו: 'בהנחה שאני אתן לך, אכפת לך לעשות איתי איזשהו תקנון פנימי? הסכם פנימי כרשות מקומית?' מתוך רצון טוב שהעדיפות הראשונה תהיה לבני רמת השרון, ואם הדירה יותר

קטנה אז כמובן היא תהיה גם במחיר יותר זול. אמר לי: 'אין לי בעיה, אני מוכן גם לזה'. אבל גם פה יש בעיה. מה הבעיה? מי שאין לו לא יוכל לקנות, חבל על הזמן. מי יכול לקנות? איך אני יכול להגביל, למשל, מצב שלא יבואו לי כל מיני ספקולנטים מרמת השרון, יגידו לי: 'רגע אחד, אבא שלי מיליארדר, קניתי עכשיו דירה פה, דירה שם'. אני יכול למנוע את זה? יש פה בעיה. צריך לתת את הדעת לנושא הזה.

מר אבי גרובר: המחיר של 3 חדרים יכול להיות מיליון-מיליון וחצי פחות.

מר יצחק רוכברגר: איך אני יכול להבטיח שסמדי'ה יקנה את זה? אני צריך לחשוב איך אני מבטיח את זה.

מר אבי גרובר: אם עושים דירות קטנות אז תהיה גם דירה לסמדי'ה או למישהו אחר.

מר יצחק רוכברגר: באלכסנדרוני אני זוכר מה היה ובמנחם בגין.

מר עידן למדן: היה, באלכסנדרוני אנחנו לא כפופים, כי באלכסנדרוני אנחנו הקצינו להם שם שני מבני ציבור.

מר יצחק רוכברגר: תלך לשם ותשמע אם אתה כן כפוף או לא כפוף. אתה כן כפוף. למה אני רוצה שתלך לשם? שתדבר. אני אומר את זה כי הסוגיות הן סבוכות, הן לא פשוטות, אבל אנחנו חייבים למצוא את הפתרונות, לפחות בשטחים החומים שלנו, ואפשר לעשות את זה מהר. זה הבסיס הראשוני. עכשיו לגבי הנושא, ספציפית אליך לגבי הקצאת תקציב או זה. אני ביקשתי למשל בנושא גני הילדים, אני טרם דיברתי עם מיכל מנקס, עוד לא ישבתי לדבר איתה על הנושא, ולכן לא הבאתי את זה כהצעה מסודרת

לכאן. הרעיון המרכזי הוא, לא נתנו עוד את הדעת, אני עוד לא יודע מה הצרכים שלה מדויק. אני יודע פחות או יותר. יש לנו קרקע שאנחנו מקצים אותה כרגע לטובת אשכול גנים פה ברח' זרובבל. אני אשב איתה, אני אנסה לשכנע, יכול להיות שאני לא אצטרך לשכנע ליצור את הגנים לצורך הדבר הזה. בהנחה שהדבר הזה אכן אפשרי וניתן ליישם אותו, אני אשמח לעשות אותו שם. ביקשתי מגיל להקצות לתכנון וחלק מזה כבר לביצוע, שכבר במהלך 2011, כדי שב-2012 זה יהיה מוכן. אנחנו רק צריכים לבדוק טכנית ערכית את הנושא הזה. אם עשינו את זה, תאמין לי, אנחנו עיר שמסוגלת, תודה לאל, ותהיה מסוגלת בטווחים שלה, אני מקווה 5 שנים הבאות, עוד להיות מסוגלת יותר גם אולי אחר כך, כשהסינמה סיטי ורש/760, איפה שאיילון. ברגע שנבנה שם את מרכזי התעסוקה והבידור וכל מה שאנחנו צריכים, יהיה לנו הרבה אוויר גם להוריד כאן מחירים, גם אם אני אשאר ראש עיר וגם אני לא אהיה ראש עיר. זה המסר, זה מה שצריך להיות. אנחנו מדברים על טווחים של השנים הקרובות, וזה המסר. לכן אני ביקשתי כאן בתקציב הפיתוח כן להקצות כסף לנושא של הגנים, גם אם לא יהיה שם נמצא מקום אחר. במסגרת של שיעור המוחות שלנו לגבי השטחים החומים אנחנו נמצא פתרונות, ואלה הפתרונות גם לנושא של גני ילדים וכו'.

מר עידן למדן: מאיפה אנחנו מקציבים את ה-8 או 9 מיליון ₪ האלה?

מר יצחק רוכברגר: אמרנו. סידרת את זה? הורדת כרגע-

מר גיל גורדון: יש כמה פרויקטים.

מר יצחק רוכברגר: יש לנו פרויקטים גדולים שכנראה לא יצאו. זו לא בעיה.

ד"ר יונה ברגור: אני מבין לגמרי מה שאמרת, עם כל הקשיים וכל

הבעיות של הייעוד של דירות לבני אותו מקום וכו'.

מר יצחק רוכברגר: למעט בשטחים חומים.

מר אבי גרובר: מינהל אתה לא יכול, חום אתה יכול?

מר יצחק רוכברגר: כן.

ד"ר יונה ברגור: התזה שלך היתה ללכת בזהירות ובשיקול דעת

ובשפיות וכו', ולכן האם ללכת בשיקול דעת ובשפיות, ואתה לא יכול לעשות
היום החלטות כבדות-

מר יצחק רוכברגר: עכשיו אני לא יכול.

ד"ר יונה ברגור: האם הרעיון שעידן הציע, לשריין סכום מסוים,

כמו 25 מיליון ש"ח או פחות לכשנדע מה אנחנו יכולים לעשות-

מר יצחק רוכברגר: לא צריך, אני אסביר לך למה. הייעוד של לכאורה

הכסף שמתקבל מהבנייה, שנכנס כרגע לכאן, הרי זה נכנס במסגרת כוללת
כתפיסה, היא לא מדויקת. אני יכול לומר לך, או לנו, שאם אנחנו נגיע לכדי
מימוש לצורך ביצוע את תוכניות הדיור בצורה כזאת או אחרת על חשבוננו או
על חשבון החברה הכלכלית, אנחנו סוברנים אחר כך להעתיק סכומים מפה
לפה, או לחליפין אפילו אם נצטרך לקחת הלוואת ביניים במסגרת של BOT
או במסגרת אחרת, נוכל לעשות את זה.

ד"ר יונה ברגור: האם אנחנו יכולים, עכשיו ממש בצורה חיובית,

האם אנחנו יכולים לקבל את זה בתור סטייטמנט לציבור או לעולם הרחב
שעיריית רמת השרון מבינה את הצורך בדברים האלו?

מר יצחק רוכברגר: לא, אני אגיד לך למה. אני נמנעתי מלקיים דיון היום בנושא הזה, כי לא רציתי-

ד"ר יונה ברגור: מוקדם מדי.

מר יצחק רוכברגר: סתם לזרוק ססמאות, כשאין לי דברים מוגדרים וברורים. תאמין לי, אני מכיר חברים, לא פה, חברים שלי, ראשי רשויות, שזרקו ססמאות מפה להודעה חדשה. כל עוד אני לא בא עם משהו מוגדר, מבוסס ומסודר ונתון לביצוע, וישים, אני לא מביא אותו. לכן אני רוצה לשבת ביחד, שאנחנו נראה. אתה יודע מה, אני אתן לך סתם דוגמה – אני יכול לייצר כנראה, אולי, אני בודק את זה, להעביר למשל את בית ספר אור השחר פה במרכז היישוב לאזור מורשה, שיש שם באזור של אלכסנדרוני, אזור המאפייה שהולכת להתפנות בהמשך וכו', לשטח שלנו, שטח חוס, להעביר אותו לשם, ופה במקום הזה לנסות לבדוק דיור בר השגה, כשדיור בר השגה – להביא אותו גם לאישור משרד הפנים, שר הפנים, שבו אני אצליח לייצר דיור בר השגה לא רק למבוגרים גמלאים, דיור מוגן, סליחה, שיהיה גם אולי לצעירים. רק את המפתח הזה של הנוסחה של השם 'דיור מוגן' שיהיה רשום צעירים, צריך אישור של שר הפנים. אני מאמין שהוא ייתן לי אישור לזה. כל מיני ורסיות שכאלה. אנחנו נשב ביחד על המפות, אני לא רוצה לצאת כרגע עם הצהרות שהן אינן בדוקות, אינן מסודרות. עד שאין לי את זה ביד, אני לא רוצה לתת אשליה לאף אחד. זאת הנקודה.

מר שרגא קירשנר: אני רוצה רגע לחזק את הדברים של איציק, לאור דיונים, אנחנו עכשיו דנים בתוכנית שנקראת 10-10, שהיא תוכנית שתיכנס כנראה למתחם הוד"לים והיא תוכנית ל-4,000 יחידות דיור שממשיכה את נווה גן. היום העליתי שאלה, יש שם את ההקצאה, כמובן, של המינהל, שאומר ש-20% ניצול לדיור בר השגה עם הגבלה של גודל הדירה, ולקחנו

כותב פרוגרמות של משרד השיכון. ואז העליתי שאלה מאוד פשוטה – כמה עלות הקרקע הממוצעת ליחידה? ומה הסכום שנזרק לאוויר? 1.2 מיליון ₪. וזו בדיוק המגבלה שאני מדבר עליה. האופציה היחידה שלנו זה באמת להיות יצירתיים במתחמים האלה שאיזיק ציין. זה המשבצות החומות, שהן לא שימשו כהפקעה לצרכי ציבור אלא הוקצו בבעלות העירייה. אנחנו צריכים להיות יצירתיים כדי לעזור, באמת כדי לעזור לאנשים הצעירים האלה, שאין להם סיכוי.

מר אבי גרובר: אבל אתה לא הולך לוותר על ה-20%?

מר יצחק רוכברגר: מה פתאום.

מר שרגא קירשנר: אבי, מדובר פה בקרקע ציבורית.

(מדברים ביחד)

מר יצחק רוכברגר: חברים, אני מבקש לאשר את עדכון תקציב הפיתוח לשנת 2011, כפי שזה הוצג, עם כל התוספות.

מר גיל גורדון: עדכנו את התקציב השוטף מ-321,149,000 ₪ ל-325,452,000 ₪. לגבי תקציב הפיתוח, עדכנו אותו, אמרנו קודם שזה 126 מיליון ₪, ל-197,302,000 ₪. זה תקציב הפיתוח המעודכן עכשיו לאחר השינויים. כאשר אנחנו נעשה בתוכו שינוי פנימי לאור מה שסוכם פה עם עידן לגבי הנושא של הגנים, שנעשה החלפה בין סעיפים של הפארק וסעיף נוסף, כדי להקצות כספים, נשחרר משם כספים לצורך הגנים שדיברנו היום.

מר יצחק רוכברגר: יש לי שאלה, דקה אחת, אני חוזר לתקציב, אני לא יודע אם זה פיתוח או רגיל. אנחנו הקמנו בימים האחרונים יחידה מתוך רמת

השרון, או מקימים, כבר בתהליך של הקמה, של יחידת כלבנים לחילוץ והצלה.

מר גיא קלנר: את מי הם מחלצים?

מר יצחק רוכברגר: אם חס ושלום-

מר גיא קלנר: אה, בהקשר של רעידות אדמה?

מר יצחק רוכברגר: כן, לא רק רעידות אדמה, כל אסון שהוא של התמוטטות מבנים. התחלנו את התהליך הזה כי יש לנו כאן יחידה ברמת השרון, של תושבים מרמת השרון, שאנחנו רוצים גם לעודד תושבים נוספים שלא נמנים על פיקוד העורף, עם כלבים, ולאף אותם ולאמן אותם לצורך הדבר הזה. ממה הרעיון הזה בא? מתוך התפיסה הזאת שחס ושלום, אם יקרה אירוע המוני, לא בטוח שפיקוד העורף וכל מערך ההצלה יגיע לרמת השרון ראשון. כי אנחנו יודעים שהמערכות תקרוסנה וכו'. ואני רוצה להיות באיזשהו מקום, לתת את הביטחון המירבי לתושבים שלנו, עד כמה שרק ניתן, שאם חס ושלום יהיה קרות אירוע, פה בתוך רמת השרון יהיה לי צוות שיעשה את הפעולות הראשונות. כי אנחנו יודעים את הנזק שעשוי לקרות, במיוחד שחלק מהבתים לא ערוכים לרעידות אדמה וכו', ותמ"א 38 עוד לא נכנסה. השאלה שלי בתוך העניין הזה, תראה, כולה רק שאלה רציתי לשאול. מאיזה תקציב, או שלחכות עם זה, או מאיזה תקציב אני יכול להשתמש כרגע? זה משהו כמו 150,000 ₪.

מר גיל גורדון: דנתי עם פרח בנושא הזה. מה שמדובר פה זה לא להקים מתקנים, זו למעשה עמותה שצריכה לקבל כספים בעיקר לצורך שכר של מאמנים וכן הלאה. מה שסיכמנו, שכרגע אותה עמותה תעשה איזשהו סקר בקרב התושבים, לראות מי מעוניין להיכנס.

- מר יצחק רוכברגר:** שמו, יש. מה עושים הלאה?
- מר גיל גורדון:** ב-2012 נתקצב את זה בתקציב השוטף.
- מר יצחק רוכברגר:** תודה רבה, ענית לי. אז לא צריך להביא את זה לאישור. תודה, בסדר.
- מר גיל גורדון:** למעשה ראש העיר מינה איזשהו צוות ראשוני, צוות מטה לבדיקה של כל הנושא של הכתמים החומים, לגבי הדיור בר השגה. עשינו כבר מיפוי של אותם השטחים. היום עשינו גם הגדרות לאיפה להתמקד.
- מר יצחק רוכברגר:** מר גורדון, אל תתרגם אותי. הלאה. אני מבקש לאשר את תקציב הפיתוח. מי בעד עדכון תקציב הפיתוח לשנת 2011 כפי שהוצג? פה אחד.
- מר עידן למדן:** בהסתייגות על 3-
- מר אבי גרובר:** אני נמנע. הסברתי מקודם למה.
- מר שרגא קירשנר:** רגע, הסתייגות.
- מר עידן למדן:** רק בהסתייגות על 362, ההלוואה של הכדורגל.

החלטה מספר 197: הוחלט לאשר ברוב קולות (נמנע – 1) את עדכון תקציב הפיתוח לשנת 2011. תקציב הפיתוח המעודכן יעמוד ע"ס 197,302,000 ₪.

(מר עידן למדן מסתייג מסעיף ההלוואה לקבוצת הכדורגל)

מר יצחק רוכברגר: תודה. אני מבקש, ב-17 לחודש ישנה ישיבה בוועדה המחוזית. זו ועדה, יותר נכון, אצל נעמי אנגיל וגילה אורון. זו ועדה מצומצמת שדנה בנושא קידום הבנייה במתחם אלכסנדרוני, משהו כמו 450 יחידות דיור. יש לנו ויכוח עם תע"ש, הסברתי את זה. אני מבקש שאתה תצטרף לישיבה הזאת. שרגא, כמי שמטפל בעניינים מתלווה לפגישה הזאת. אני פשוט לא אהיה בישיבה כי אני באותו תאריך לא אהיה בארץ, כי אני נוסע כאורח של עיריית ניו-יורק לראות שם כמה פרויקטים שאני מנסה להביא אותם לרמת השרון.

שתי הודעות נוספות: לאחר שהתקיים כאן דיון ונערכה הצבעה בנושא המחירים של השתתפות אמני רמת השרון בתוכנית של בית פתוח, סטודיו פתוח, אני נפגשתי עם גיא קלנר ועם אלי שגיא וכל הצוות שהיה צריך להיות, ופרח. ישבתי איתם וסיכמנו שהעלויות הן כל כך מינוריות, שאין טעם לגבות. הבית הפתוח בסופו של דבר, אני רק מודיע, בסיכום איתם, יהיה ללא עלויות. כולם שמחים, ואנחנו, ההפך, עכשיו יושבים על המדוכה להרחיב את שיתוף הפעולה עם האמנים, להרחיב את הפעילות על מנת שבאמת רמת השרון תמותג כעיר של אמנות.

מר אבי גרובר: תגיד שהיו הצעות לסדר בעניין.

מר יצחק רוכברגר: הודעה נוספת, לא היתה מתוכננת, זה נושא של הפארק. שאגב, אחת הסיבות לנסיעה זה הפארק שוב. היתה התנגדות של התושבים ובאתי בדברים עם נציגי התושבים לגבי הערות כאלה ואחרות. אני מדבר על התושבים מרח' גורדון. נפגשתי אתם, הגענו להבנות לפיהן אנחנו מזיזים 3 מגרשים מסמוך לבתים שלהם לצד המערבי יותר, אנחנו בונים קיר

אקוסטי על מנת שלא יפריע, לא יהיה רעש לתושבים. אנחנו סוגרים שם את השער בזמן שיש פעילות של קונצרטים גדולים, וסיכמנו שיהיו 5 קונצרטים גדולים שם ו-5 קונצרטים כאן בכיכר, גם כדי לפזר את הפעילות, גם כדי שכאן יוכלו לחיות בשלום ובנחת וגם ששם יוכלו לחיות בשלום ובנחת.

מר אבי גרובר: היה אפשר להימנע מהקטע התקשורתי של ההשתלחות בחלק מהם.

מר יצחק רוכברגר: אנחנו לא השתלחנו באף אחד. די, מספיק, נו. אנחנו לא השתלחנו באף אחד, ואני רוצה לומר שהשיחות איתם היו שיחות טובות, ואני אביא את זה לאישור הוועדה לתכנון ובנייה ולאישור המועצה את ההסכם הזה שמתגבש כרגע בינינו לבינם. הם יסירו את ההתנגדות שלהם וכולם יוכלו לחיות בשלום ובנחת, ויהיה לנו פארק, אני מקווה, לקראת השנה הבאה, פארק לרווחת תושבי רמת השרון לקראת סוף השנה הבאה. משהו כמו ספטמבר 2012 יהיה לנו פארק יפה, נעים, 40 דונם אמנם, אבל מסודר יפה עם מתקנים ראויים. שיהיה לנו צום קל ותודה רבה.

פרח מלך
מ"מ מנכ"ל

קובץ החלטות

2. אישור להקמת ועדת יועצים כוועדה חדשה מקצועית לחברים: פרח מלך מ"מ מנכ"ל, מיכה בלום יועץ משפטי, גיל גורדון גזבר, שירה אבין מ"מ ראש העירייה.

החלטה מספר 190: הוחלט לאשר פה אחד להקים ועדת יועצים כוועדה חדשה מקצועית לחברים: פרח מלך מ"מ מנכ"ל, מיכה בלום יועץ משפטי, גיל גורדון גזבר, שירה אבין מ"מ ראש העירייה.

3. אישור פרח מלך ליו"ר ועדת הקצאות.

החלטה מספר 191: הוחלט לאשר פה אחד את מינוי פרח מלך כיו"ר ועדת הקצאות.

4. אישור פרח מלך ליו"ר ועדת תמיכות.

החלטה מספר 192: הוחלט לאשר פה אחד את מינוי פרח מלך כיו"ר ועדת תמיכות.

5. אישור מליאה לפקח פרנק ג'ונסטון מס' תג 94 ת.ז. 332324920.

החלטה מספר 193: הוחלט לאשר פה אחד הענקת סמכויות פקח עירוני לפקח פרנק ג'ונסטון, מס' תג 94, ת.ז. 332324920.

6. אישור הסכם זכויות העירייה בקרקע של שיכון המועצה (חניה בית הספר אלון ברחוב יבנה) לחברת גינדי אחזקות.

החלטה מספר 194: הוחלט לאשר פה אחד הסכם זכויות העירייה בקרקע של שיכון המועצה (חניה בית הספר אלון ברחוב יבנה) לחברת גינדי אחזקות.

1. עדכון תקציב רגיל ותקציב פיתוח לשנת 2011.

החלטה מספר 195: הוחלט לאשר פה אחד הגדלת מכרז להקמת בית ספר בנווה גן ב- 13% לצורך הגדלת הספרייה. מקור מימון: מפעל הפיס.

החלטה מספר 196: הוחלט לאשר ברוב קולות (נמנע – 1) את עדכון התקציב הרגיל לשנת 2011. התקציב המעודכן יעמוד ע"ס 325,452,000 ₪. (מר עידן למדן מסתייג מסעיפי התמיכות בקבוצות ייצוגיות)

החלטה מספר 197: הוחלט לאשר ברוב קולות (נמנע – 1) את עדכון תקציב הפיתוח לשנת 2011. תקציב הפיתוח המעודכן יעמוד ע"ס 197,302,000 ₪. (מר עידן למדן מסתייג מסעיף ההלוואה לקבוצת הכדורגל)